Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII. Ч. 220. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЛИСТОПАДА 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 20, 1981 No. 220. VOL. LXXXVIII.

УКРАЇНСЬКИЙ ВЧИТЕЛЬ ВРЯТУВАВ НАУКОВЦЯ ВІД НАЦИСТІВ

Ню Йорк, Н. Й. (В. Д.). — У вівторок, 20-го жовтня ц.р., щоденник „Ню Йорк Таймс" подав новинку про д-ра Роальда Гофманна з університету Корнел в Ітака, Н. Й., який був нагороджений Нобелівською премією з ділянки хемії, разом із своїм товаришем, проф. Робертом Б. Вудвардом, який помер два роки тому.

Згідно з повідомленням в часописі, проф. Гофмман народився 18-го липня 1937 року в Золочеві, „Польща", а до Америки прибув в 1948 році, коли йому було 11 років. Він здобув диплом маґістра з хемії в Колюмбійському університеті, і докторат з хемії в Гарвардському університеті. Він співпрацював з проф. Вудвардом у виробленні т. зв. „правил Вудварда-Гофманна" в орбітній семитрії, які уможливлюють хемікам пізнати можливості й результати різних наукових експериментів.

Велике інтерв'ю-статтю проф. Гофманна помістив польський тижневик „Пшеґльонд Польскі" („Поліш Рів'ю") в числах з 28-го жовтня і 3-го листопада 1981 року. Інтерв'ю перевела Божена Сава. Проф. Гофманн говорив:

„Народився я в Золочеві, в 20-ти тисячному місті в Галичині між Львовом і Тернополем. Народився я в 1937 році, отже перед війною, що не є без значення. В тому місці мешкали поляки, українці і жиди. Мій батько був інженером, а матір уроджена перед Першою світовою війною в Австро-Угорщині, була учителькою. Моєю першою мовою була польська мова, а відтак навчився жидівської і гебрейської мови...

„Війна для Польщі почалася в 1939 році. Для жидівської громади почалася дійсна трагедія в роках 1939-1941, залежно від того, чи вони (жиди) замешкували терени зайняті німцями чи Совєтським Союзом...

„Моя історія є типовою для жидівського суспільства. Загнали нас спершу до ґетта, а відтак в табір під Золочевом. Не був це екстермінаційний табір як в Освєн-

(Закінчення на стар. 8)

Д-р П. Мірчук побував в Ізраїлі

Філядельфія, Па. — Д-р Петро Мірчук, голова Союзу Українських Політв'язнів і голова Комісії Українського Голокосту при УККА, відбув в часі від 13-го жовтня до 5-го листопада ц.р. поїздку до Ізраїля, метою якої було провірити на місці настанову жидів в Ізраїлі і керівних чинників Ізраїля до українців, як основи евентуальної праці жидівсько-українських чи українсько-жидівських товариств. Основною проблемою було вияснити дійсні причини непошанування ізраїльською установою Яд Вашем звання „праведника" Митрополита Української Католицької Церкви бл. п. Андрея Шептицького за врятування ним багатьох сотень жидів, у тому кільканадцять рабинів, в часі німецької окупації України. Д-р Мірчук відбув вичерпні розмови на згадані теми з такими особистостями як: голова комісії Яд Вашем, суддя найвищого суду Ізраїля д-р Моше Бейскі, директор Яд Вашем д-р Іцак Арад, головний рабин Тель Авіву д-р Кагана, директор музею голокосту і архівів Яд Вашем д-р Шмуель Краковскі, директор відділу Яд Вашем д-р Лівія Роткірхен, директор установи т. зв. Палати голокосту д-р Іцак Тательбавм та інші.

Управа Еврейсько-Українського Товариства під головуванням Якова Сусленського відбула спеціяльне засідання, на якому д-р П. Мірчук поінформував присутніх 12 членів Управи про становище українців щодо українсько-жидівських взаємин, а вони з'ясували атмосферу щодо цього в Ізраїлі, в якій їм приходиться вести свою працю.

Д-р П. Мірчук відвідав теж редакцію журналу „Круг", що видається російською мовою для новоприбулих до Ізраїля, в накладі 8,000 примірників. Після обширної розмови з членами редакції, д-р П. Мірчук дав головному редакторові Морделеві Джорджові спеціяльне інтерв'ю, записане на магнітофонній стрічці, яке редактор обіцяв помістити повністю, без своїх виправлювань, в журналі.

ВІДБУДУТЬСЯ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „ПЕРЕМИЩИНИ"

Ню Йорк, Н. Й. — У суботу, 21-го листопада ц.р. о год. 2-ій по полудні тут в залі Українського Народного Дому, кімната ч. 23, відбудуться Загальні збори Земляцтва „Перемищина" зі звичайним порядком нарад. Між іншим буде інформація про загальне положення укрінців у сучасній Польщі, стан Української Католицької Церкви в Польщі та про допомогу шкільній молоді. Колишніх жителів Перемишля і перемиської землі Управа „Перемищина" просить прибути на Збори.

Леонід Плющ став громадянином Франції

Париж, Франція. — Відомий український дисидент, довголітній в'язень совєтських психіятричних заведень КҐБ, автор і активний член Закордонного Представництва Української Гельсінкської Групи Леонід Плющ отримав в понеділок, 16-го листопада, французьке громадянство. Його дружина і син також стали громадянами тієї країни.

Леонід Плющ виїхав з СССР на Захід в січні 1976 року. Після приїзду до Західньої Европи Леонід Плющ побував вміжчасі у багатьох країнах світу і знайомився з працею української спільноти на поселеннях. Він брав також участь в багатьох конференціях, з'їздах, демонстраціях, переважно в обороні українських політичних в'язнів і членів Гельсінкських груп в СССР та розвинув широку діяльність в европейських країнах. Місцем сталого перебування Л. Плющ вибрав столицю Франції Париж.

У справі емеритних пенсій за кордоном

Ню Йорк, Н. Й. („Самопоміч"). — Як повідомляють німецькі пресові аґентства, Західня Німеччина заключила з Австралією і Америкою договір в справі винагороди робітників, які працювали в цих країнах перед і після Другої світової війни. Також ці особи, що колись працювали в Англії, а пізніше переселилися до Америки, мають право на пенсію, якщо вони в цій країні працювали принаймні сім років. Сума їхньої пенсії виноситиме 26 відсотків нормальної пенсії кожного працівника, постійного мешканця Англії.

У ВАШІНҐТОНІ ВІДБУЛИСЬ ПЕРЕСЛУХАННЯ ЧЛЕНІВ УГГ

Вашінґтон (У. Мазуркевич). — Як уже інформовано, в понеділок, 16-го листопада ц.р., тут відбулися переслухання Комісії для безпеки і співробітництва в Европі з нагоди п'ятої річниці Української Гельсінкської Групи.

Переслухання відбулися між 3-ою і 7-ою годинами по полудні. Організатори, учасники і слухачі зібралися у залі ч. 2322 в будинку ім. Рейбирн. Головою процедури був конґресмен Данте Фассел. З конґресменів особливою увагою до теми дня відзначилися конґресменка Миллисент Фенвік та конґресмен Дон Ріттер.

Свідками перед Комісією були: д-р Ніна Строката-Караванська; колишній генерал совєтської армії Петро Григоренко; недавній еміґрант (родом з Києва) д-р Володимир Малинкович та українсько-американський адвокат Мирон Смородський.

На залі було чимало публіки, серед якої переважали українці з Вашінґтону та інших міст Америки (Філядельфія, Чикаґо, Балтімор, Міннеаполіс).

На переслухання прийшли представники Голосу Америки та Радіо Свобода. Представники преси — української і неукраїнської — рекордували і фотографували перебіг переслухань. Кореспондент Філіппінського пресового аґентства Мерседес Аврора виявляла особливу зацікавленність до української проблематики.

Початок переслухань був відзначений неподіванкою. Конґресмен Д. Ріттер зауважив присутність поміж представниками засобів інформації співробітника совєтської пресової служби. Конґресмен Ріттер оголосив про це присутнім і додав, що представник совєтської преси може вільно слухати і записувати те, що відбувається в Конґресовій комісії ЗСА, а от чи може він уявити собі, щоб на кремлівських засіданнях був би присутній американський кореспондент?

— „Але записуйте все, що тут сьогодні відбуватиметься і свій запис подайте тим, хто стоїть над вами і хто є організатором переслідувань учасників Гельсінкського руху в Україні", — заявив конґресмен.

Свідчення українських свідків забриніли в атмосфері, яка об'єднала всіх у їхній реакції на присутність представника антиукраїнського режиму Москви.

Перший свідчив ген. П. Григоренко. Він розповів

(Закінчення но стар. 8)

Савдійський уряд заперечує плян визнати Ізраїль

Ріяд, Савдійська Арабія. — Савдійський плян полагоди ізраїльсько-арабського конфлікту і започаткування тривалого миру на Близькому й Середньому Сході невиразно висловився в справі національно-державної еґзистенції Ізраїля. Савдійський амбасадор при ОН, Гаафер Аллягані, зінтерпретував той плян як готовість Савдійської Арабії визнати існування Ізраїля. Тепер урядово заперечено це, підкреслюючи, що амбасадор Аллягані, говорив у власному імені, а не в імені уряду Савдійської Арабії.

Савдійський плян дослівно формулював це, як „право усіх країн того обширу жити в мирі". Одначе в різних його текстах і перекладах різні слова були передавані різно, або взагалі опущені.

Американський уряд зайняв до пляну вичікуюче становище, не відкидаючи його, ані не приймаючи. Уряд Ізраїля відкинув його на базі докладніших інформацій про властиві наміри пляну. Ясір Арафат признав той плян у частині, де говориться про повернення арабам усіх їхніх земель, але промовчав справу визнання Ізраїля. Інші арабські країни зайняли невиразне становище, а чотири арабські держави, які належать до „фронту спротиву" — Лівія, Сирія, Альжир і Південний Ємен — заповіли конференцію в Адені, Південний Ємен, для обговорення тієї справи й спрецизування спільного становища. Перед конференцією в Адені міністер закордонних справ Сирії Абдул Галім Хаддам прибув до Савдійської Арабії, де він мав розмови з королем та з іншими керівними державними діячами.

В часі тих усіх мирових заходів ПВО поінформувала, що Ізраїль готовить збройну атаку на палестинські військові з'єднання й опірні пункти в Ливані. Уряд Ізраїля заповів послідовне переведення в життя оборонної політики проти терористів і саботажистів і його військові частини знищили знову забудування трьох арабських родин, члени яких брали участь у протиізраїльських бойових актах.

Філіп Габіб, висланник президента Роналда Реґена на Близький Схід, який добився декілька місяців тому збройного перемир'я в тому районі, знову повертається туди, з метою поглибити мирові процеси між Ізраїлем та арабами.

Дорадник Президента заповідає господарський застій

Вашінгтон. — Миррі Вайденбавм, головний господарський дорадник президента Роналда Реґена, в інтерв'ю з репортерами газет, заповів гірший спад господарської активности, як офіційно було передбачено. В липні цього року урядові чинники ЗСА заповідали зріст економії в 1982 році на 3,4 відсотка, на початку листопада секретар скарбу Доналд Ріґен зревідував це до 2 відсотків, а тепер Вайденбавм ще обнизив це до 1 відсотка в річному відношенні.

Спад господарської активности відіб'ється на зменшенні податкових впливів до державного скарбу, а це викличе зріст державного дефіциту. Таким чином загостриться питання збільшувати, податки, чи затягати державні позики. Президент Реґен засуджує одно й друге, але в крайності буде змушений вибирати. Дотепер він висловився радше за державними позичками, як за збільшенням податку.

Виступ господарського дорадника Президента Вайденбавма є тільки ланкою у довшому ланцюгу попереджень про спад господарської активности. Спершу урядові чинники передбачували „коротку і лаґідну рецесію" і так висловлювався публічно Президент, але останньо він також змінив свою оцінку й попередив, що господарський застій буде важкий і болючий. Вайденбавм так само заповів погіршення господарських показників в четвертому кварталі цього року. Не зважаючи на спад господарської активности в 1982 році інфляція триватиме далі й Вайденбавм передбачує, що вона буде на висоті біля 8 відсотків. Таку саму висоту інфляції було передбачено на 1981 рік, одначе фактично вона буде біля 10 відсотків у річному відношенні.

Передбачування погіршення господарського положення в ближчому часі викликали в Конґресі ЗСА проєкти приспішити податкові звороти, щоб облегчити господарську ситуацію значної частини населення й звільнити більші фонди для інвестицій.

В ПОЛЬЩІ ГОВОРЯТЬ ПРО „АТМОСФЕРУ НАДІЇ"

Варшава, Польща. — Як уже інформовано у Варшаві знову розпочались 17-го листопада ц.р. переговори між урядом прем'єра Войцеха Ярузельского і вільною профспілкою „Солідарність" очолюваною, як відомо, Лєхом Валєнсом. Під час першої зустрічі з делеґацією „Солідарности" речник уряду міністер торгівлі Станіслав Цьосек заявив, що основним завданням теперішніх переговорів є випрацювати таку господарську програму, яка забезпечила б населення Польщі харчами у зимових місяцях, а це залежатиме від доброї волі обидвох сторін.

Урядова сторона вже кілька разів підкреслювала, що у теперішній ситуації існує „атмосфера надії", зокрема після трьохсторонніх переговорів між представниками уряду, Римо-Католицької Церкви і вільної профспілки, які відбулися 4-го листопада ц.р. і у яких взяли особисту участь теперішній перший секретар ПОРП, прем'єр і міністер оборони В. Ярузельскі, примас Католицької Церкви архиєпископ Юзеф Глемп і голова Крайового комітету „Солідарности" Л. Валєнса.

Вівтіркова зустріч між представниками уряду і профспілки була тільки прологом до майбутніх переговорів, як кажуть політичні спостерігачі, — для встановлення дати і програми широких нарад в майбутньому. Крайовий комітет „Солідарности" відбув в Ґданьску своє поширене засідання і обрав шість комісій для переговорів з урядом так, що вільна профспілка готова на всі евентуальності, заявили профспілкові діячі.

Одною з тяжких проблем є створення ради взаємної допомоги, яка, на думку багатьох спостерігачів і аналітиків, мала б бути свого роду суспільно-політичною коаліцією під зверхністю комуністичної партії. Концепція В. Ярузельского підпорядкування усіх трьох елементів — уряду, Церкви і профспілки — під зверхність комуністичної партії, існувала вже раніше, в кожному разі ще перед приходом Ярузельского до влади. Покищо ще ніхто собі добре не уявляє, яка буде роля Церкви і „Солідарности" в керівництві економічними й до певної міри політичними справами країни і чи дійсно комуністи погодяться на будь-які зміни. В кожному разі про ідею створення такої ради говориться дуже багато і дискусія ведеться навіть в урядовій пресі. „Трибуна Люду", наприклад, писала недавно, що сьогодні чи завтра розсудливість переможе над пристрастями. Об'єктивні аналітики дораджують, щоб готовість уряду до співпраці вводити в життя, а не відкладати його у невідоме майбутнє.

У світі

МІЖНАРОДНА „ВЕЛИКА" ПРЕСА, ДО ЯКОЇ зачислюються найбільші національні періодики, знову впала жертвою дезінформації. „Ню Йорк Таймс" опублікував вістку, що група еспанських високих старшин звернулася до короля Хуана Карльоса з вимогою, щоб той призначив одного з еспанських генералів прем'єром еспанського уряду, Все це виявилося комплетною неправдою і міністер оборони Еспанії Альберто Оліярт заперечив ту вістку і засудив тих, що її зфабрикували. Він ствердив, що її поширюють люди, „які не бажають, щоб Еспанія стала інтеґральною частиною заходу". Генерал Хезус Ґонцалєз де Єрро, який був названий в „Ню Йорк Таймс" як кандидат військовиків на прем'єра, заперечив будь-яку підставу для тієї вістки й викпив її.

ЯК ПОДАЛО ІНФОРМАЦІЙНЕ АҐЕНТСТВО Ройтерса офіційні совєтські чинники автомобільного комплексу Толіятті після численних заперечень врешті підтвердили відомий факт про робітничі виступи в тому виробничому комплексі. В обличчі незаперечних фактів совєтські представники були змушені, як подає Ройтерс, підтвердити ґрупі репортерів, що з ініціятиви декількох десятків робітників відбулося віче робітників, які виробляють відоме совєтське авто „Лада". На тому вічі висунено цілий ряд соціяльних і економічних вимог, а в першу чергу справу покращання умов праці, урегулювання відпусток, якими тепер заряджають партійні чинники, обниження віку відходу на пенсію тощо.

ЯК ПОДАЮТЬ ОФІЦІЙНІ ІНФОРМАЦІЇ ЗІ СТОЛИЦІ республіки Чад, Нджамена, лівійські частини відтягнені з тієї столиці і з інших теренів Чаду не відійшли до Лівії, а розташовані в надграничній полосі, яку недавно окупували лівійські військові частини, а уряд Лівії заявив до неї претензії, як до своєї території. До Чаду вже прибуло командування міжнародного африканського корпусу, на чолі якого стоїть генерал Ніґерії Дж. О. Еджіґа, а поодинокі національні континґенти прибувають.

ВБИВСТВО ДЕПУТАТА ДО БРИТАНСЬКОГО парляменту з Олстеру (північна Ірляндія) Роберта Бредфорда, за яке взяла на себе відповідальність Ірляндська Республіканська Армія (ІРА) викликало велике порушення серед населення тієї провінції, а зокрема серед протестантів, які творять дві треті населення. Протестанти вимагають рішучих заходів для припинення безконечної черги політичних мордів, які без розбору виконують члени ІРА. Жертвами їхнього терору падають в однаковій мірі старі й молоді, цивільні й представники війська та поліції, жінки й діти. Останнє вбивство священика протестантської церкви і члена парляменту Бредфорда викликало таке обурення, що провінційні урядові чинники й англійський уряд будуть змушені взятися до більш рішучих протизаходів. Пастор Рой Маґі, який вів похорон замордованого Бредфорда сказав у надгробному слові: „Я звертаюся з проханням, щоб служба безпеки перебрала ініціятиву в закінченні того рода війни. Якщо не зоперувати рака в організмі, він неминуче вб'є організм".

ПЕРЕМОГА КИТАЙСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ ДРУЖИНИ у світових змаганнях відбиванки викликала небувале захоплення китайських народних мас і стихійні маніфестації на вулицях більших і менших міст. Партійні комуністичні чинники й уряд КНР плянували спершу використати той ентузіязм мас для конкретних зусиль у піднесенні господарського життя і інших заходів, одначе після короткого часу ті пляни мусіли улягти ревізії, коли виявилося, що маси не лише виходять на вулицю з націоналістичними гаслами, але й попадають у крайність, виступаючи проти чужинців. Після того уряд заборонив виступи на різних публічних площах у Пекіні, а в менших містах партія й уряд намагаються втримати масові акції в упорядкованих рамах та припинити виступи й транспаранти проти чужинців. Китайки перемогли у фінальних рундах дружини ЗСА і Японії.

ВАШІНҐТОН ПЕРЕБРАВ МИРОВУ ІНІЦІЯТИВУ

Президент Р. Реґен

Вашінґтон. — У телевізійному зверненні до американського народу в середу, 18-го листопада, президент Роналд Реґен представив в чотирьох точках мирові пропозиції, заповідаючи, що в найближчих місяцях „ніщо не матиме першенства перед програмою, завданням якої є допомогти осягнути мир, безпеку і свободу на цілому ґльобі".

Виступ і пропозиції Президента викликали ентузіястичний відгук в Америці і в світі. Американське суспільство прийняло виступ свого Президента з повним одобренням, а провідники інших народів підкреслили його історичну вагомість. Прем'єр Великобританії Марґарет Тачер назвала мирове звернення президента Реґена „найбільш важливим" для світа. Канцлер Західньої Німеччини Гельмут Шмідт схвалив „американську стратегію для осягнення миру" і наголосив „виразну і зрозумілу концепцію стабілізації миру". Ґенеральний секретар НАТО Йозеф Люнс окреслив звернення Президента „як велику історичну ініціятиву в намаганні осягнути мир і безпеку в світі".

Біля 200 мільйонів осіб слухали виступ президента Реґена й негайно після нього багато з них висловили своє одобрення. Навіть провідник лівого крила англійської Лейбор партії і теперішній лідер цілої партії, Майкел Фут, привітав промову президента Реґена як „відповідь на потреби часу яку зрозуміє і прийме нарід в Европі, тому що пропозиції роззброєння це є власне те, чого ввесь світ найбільше прагне".

На початку свого звернення президент Реґен відчитав деякі уступи зі свого особистого листа, який він написав ще в квітні цього року до генерального секретаря КПСС і президента СССР Леоніда Брежнєва. В своєму листі Президент наголосив, що всі народи й люди нашої плянети в однаковій мірі прагнуть жити й трудитися в мирі. Президент пригадав Брежнєву, що він сказав йому це ще 10 років тому в часі принагідної зустрічі в домі колишнього президента ЗСА Ричарда Ніксона в Сан Клементе, Каліф., і Брежнєв пообіцяв змагати до осягнення цього. Америка намагається реалізувати це, одначе Совєтський Союз вміжчасі виступив агресивно в Анголі, уживаючи для цього кубинських наємників, в Афганістані тощо. Одночасно з тим Совєтський Союз розбудував до крайніх меж свою агресивну мілітарну машину.

Імперіялістичній політиці СССР Президент протиставив американську, мирну політику, яку він тепер завершив новими пропозиціями. В чотирьох точках президент Реґен зформулював

(Закінчення на стор. 8)

В Америці

РАДА БЕЗПЕКИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ЗНОВУ голосувала 17-го листопада над двома кандидатами на пост генерального секретаря і в жадному голосуванні два кандидати — Курт Вальдгайм, дотеперішній секретар, і Салім А. Салім, міністер закордонних справ Танзанії, не отримали вимаганої правильником більшости. Кандидатуру Вальдгайма, як відомо бльокує Китайська Народна Республіка, представник якої у Раді Безпеки кількакратно заявляв, що вже наспів час, щоб це становище зайняла людина з країн так званого третього світу, які творять більшість в ОН. Китайське вето унеможливлює вибір Вальдгайма, а американське — Саліма. Амбасадор ЗСА до ОН Джін Киркпатрик заявила, що вже найвищий час, щоб Рада Безпеки розпочала висувати на це становище іншу особу, щоб таким чином вийти із сліпого кута. Совєтська делеґація досі віддавала свій голос за Вальдгайма і не висувала третьої особи.

КЕТРІН ВІТМАЄР ЛЕГКО ПЕРЕМОГЛА СВОЇХ противників у виборах на посадника міста Гюстон в Тексасі, здобувши 170,772 (62,5 відсотка) усіх голосів, а її противник 63-річний Джек Гирд — 102,385 (37,5 відсотка). К. Вітмаєр є першою жінкою у стейті, яка здобула це становище. Кореспонденти підкреслюють, що 35-річна Вітмаєр є вже третьою жінкою з черги на становищі посадника великого міста. Перші дві — це Джін М. Бирн, посадник Чикаґо, і Даяна Фенстійн, посадник Сан Франсіско.

ДЕЛЕҐАТИ НА КОНВЕНЦІЮ ПРОФСПІЛКИ американської федерації праці, Конґресу індустріяльних організацій більшістю голосів одобрили запропоновану їхніми лідерами економічну програму у протиставленні до такої ж програми Адміністрації президента Роналда Реґена, яка, на думку президента АФЛ-КІО Лейна Киркленда і багатьох інших промовців, не є реальною і кривдячою для біднішої сфери американського суспільства. Делеґати також схвалили поєднання АЛФ-КІО з Міжнародною конфедерацією вільних профспілок, з якої американська профспілка вийшла була в 1969 році. Деякі промовці підкреслювали важливість такого поєднання, бо воно, мовляв, зміцнить міжнародний рух вільних профспілок „у грізній добі людства, коли політика починає набирати небезпечних форм". Політичні спостерігачі кажуть, що поєднання наступило у висліді антиреґенівської настанови у профспілці і неґативного ставлення її лідерів до політики теперішньої Адміністрації.

ДЖАН В. ҐІНКЛІ, ЯКИЙ 4-ГО СІЧНЯ 1982 РОКУ має стати перед судом, щоб відповісти за доконаний ним злочин виконання атентату на президента Роналда Реґена, у якому був тяжко поранений не тільки сам Президент, але також три інші особи, почувається краще після невдалої спроби покінчити самогубством через повішення у в'язничій келії. Речники Департаменту справедливости заявили, що Ґінклі є притомний, приймає харчі, говорить із шпитальною обслугою, реаґує на запити, цікавиться телевізійними програмами тощо. Це свідчить, кажуть ці речники, що Ґінклі не є серйозно хворою людиною після випадку, як про це інформувала преса, і покищо немає медичних доказів, що його фізичний стан є під загрозою. Артур П. Брилл, речник Департаменту справедливости, підкреслив, що лікарі всеодно переводять додаткові обслідування, щоб бути певними своєї оцінки.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J 07303

Пілсудський заступає Леніна

Вагомість подій, які розгортаються в Польщі, стає щораз більше очевидною. Події ці заторкають усі ділянки життя. Вони на всіх ділянках прямують до тієї самої цілі, а саме привернення Польщі її польського характеру. Останній великий крок у цьому напрямі — це привернення будівничому новітньої Польщі маршалові Йозефові Пілсудському його місця в історії польського народу.

Звичайним наклепом Москви є її пропаґанда, що Польща хоче вийти з Варшавського пакту, або відкинути соціялістичну систему, або привернути великим землевласникам їхні лятифундії, а капіталістам їхні фабрики. Все це звичайні вигадки. В сучасній Польщі ті проблеми не існують, бо ніхто не хоче віддати землі Сапєзі, чи Радзівіллові, ані фабрик дітям, чи внукам їхніх попередніх власників. Таке питання взагалі в Польщі не існує. Зате в основі всіх речей є справа усунення російських, непридатних для польського ґрунту й польського народу ідей і концепцій, метод і засобів і створення на їх місце зовсім інших, а саме польських. Тут йдеться про щось більше як „польський шлях до соціялізму", тут ідеться про зміст життя і його форми в кожній ділянці життя.

Останнім проявом цього є символічна заміна імени Леніна, як патрона славних корабельних варстатів у Ґданську, іменем Пілсудського. Корабельні варстати у Ґданську ввійшли не лише в історію Польщі, вони ввійшли в історію й інших народів. Тут 1976 року польські робітники вийшли на барикади й тут більше як п'ять десятків їх наклали головами. Згинули вони від куль польських поліцистів і вояків, якими кермувала рука польських комуністів. Трагедія така типова для комунізму й комуністичних державних систем, які наштовхують брата на брата й одну суспільну верству на другу та на тому будують свою тривалість.

В силу різних передумов полякам випала історична роля не лише якнайбільше самим навчитися з того історичного факту, але й іншим показати дорогу.

Російській дурійці з Леніном поляки почали робити кінець. Ленін, без сумніву великий стратег совєтської революції, не підходить іншим країнам, ані своїм російським фанатизмом, ані антинародною концепцією клясової влади, ані нелюдськими методами боротьби за ту владу та за її втримування. Від російської революції минуло понад 60 років, але ні одна країна в світі, в якій сьогодні домінує комуністична система, не дійшла до того „ленінським шляхом". Всі вони пройшли іншу дорогу, як Росія. В одних — комуністичну революцію принесли російські дивізії на своїх багнетах, а інші, як Юґославія, Китай ішли своїми типовими дорогами.

Отже „ленінський шлях" — це ще одна, може найбільша видумка Москви. Москва розуміє це краще інших і тому з такою настирливістю просуває Леніна як передвісника й організатора нової доби. Росіянам — нічого дивуватися, але дивуватися треба тим, що „слідом за московським дідом" пропихають Леніна і ленінізм, де тільки можуть.

Усунення Леніна з п'єдесталю в корабельних варстатах Ґданська почалося з віча робітників з нагоди відзначення проголошення незалежности Польщі 11-го листопада 1918 року. На цьому вічу, на вимогу робітників Войцєх Сичовський повідомив, що з цим моментом патроном варстатів буде Юзеф Пілсудський, а не Володимир Ленін. Важко представити ентузіязм тисячної маси робітників після такого проголошення. Прибиття на головній брамі таблиці з іменем Пілсудського стало символом тих усіх перемін, які почалися в Польщі 1980 року, а особливо в серпні того року. Як під помахом чародійної палички на вулицях того великого портового міста почали появлятися таблички й написи „та дорога веде до корабельних варстатів імені маршала Польщі Юзефа Пілсудського" і іншими подібними. Хто тільки міг, брав участь у виписуванні й приміщуванні таких написів.

Ми ще не знаємо, яка буде реакція варшавського уряду. Напевно прийдеться йому нелегко з боку Москви. Одначе є всі підстави припускати, що Москва, хоч як вона усвідомлює собі символічне значення заміни імени Леніна іменем Пілсудського, але покищо цього вона не використає, як претексту до загального наступу на зміни в Польщі. У світі ця зміна не промине безслідно. Вона напевно стане символом великих перемін у Польщі й причиниться разом з усіми подіями в цій країні до пересунень у світових настроях, а в першу чергу до поглиблення ферментів поза залізною заслоною.

Розмах і відвага польських робітників стануть притягаючими прикладами для інших.

Іван Кедрин

„МОВО РІДНА, СЛОВО РІДНЕ, ХТО ТЯ ЗАБУВАЄ..."

II

Чи не можна б діяти по лінії теорії, створеної мудрим покійним Лукою Мишугою, теорії „двох батьківщин", щоб не казати народженим тут дітям-онукам, що Америка — це „чужина", але признавати їм що це їх нова батьківщина, проте батьківщиною батьків-дідів була Україна, яку, вони, діти-онуки, повинні теж любити й шанувати та діяти у її користь у теперішній країні поселення?!

На жаль, можна б навести безліч прикладів на це — як то навіть колись чільні українські громадяни в Україні, приїхавши до ЗСА, начебто призабули про їхнє походження, їхній патріотизм, і заводять у себе вдома англійську мову, розмовляючи нею зі своїми дітьми. Можна сказати, що однією з причин цього лиха є відсутність страху, який відстрашує від української мови мешканців Совєтської України. Але, натомість є почуття меншевартости, вигідництво і дуже короткозорий опортунізм, кермуючись яким батьки не розуміють і не знають, що вони, чинять зло і кривду своїм дітям. Бо в Америці також (хоч не так сильно як в Канаді) збанкрутувала теорія „перетоплюючого казана" і наступив гін в напрямі плекання та підтримування урядовими чинниками „етнічної спадщини" у різнонаціональних групах, що заселяють Америку. Є вже кілька українських полковників, із спеціяльними завданнями, які вказують, що їх намічено, як кандидатів на ґенералів, — бо є в керівних американських колах чинники, які плянують на далеку майбутність і хочуть мати військовиків та фахівців різних ділянок, які знають Схід Европи і тамошню проблематику. Тому є на високих становищах у різних дослідних інститутах українці-фахівці, яким ані трохи не шкодить в їхній кар'єрі їхня українська національність, до якої вони признаються. Правда, є ще вийняткові випадки, що в деяких високих школах не дають „теньюру" професорам, які користуються у своїй праці також українською тематикою, але водночас є куди більше прикладів, що професори, які власне користуються українською тематикою і не скривають своєї національности, роблять наукову кар'єру.

І коли Гарвардський університет погодився на заснування при ньому Українознавчого Інституту, то напевне інформувався у відповідних чинників, чи варто робити це-і нам відомо, що й деякі інші американські університети були згідні зробити те саме. Батьки, які активно сприяють асиміляції своїх дітей до англомовного оточення, роблять кривду їм і собі, бо якийсь відсоток тих дітей чи онуків колись усвідомить собі, що вони — безбатченки, без родинного національного кореня і матимуть глибокий жаль до своїх батьків-дідів, що зробили їх безбатченками, затаївши перед ними тисячолітню українську культуру, якої не мають чого соромитися.

Було б несправедливо й односторонньо, як би не вказати і на інші, протилежні приклади, як деякі батьки виховують своїх дітей, як деякі матері-українки, що вийшли заміж за англомовних американців, не забули про свій обов'язок навчити своїх дітей й українського „Отче-нашу" та української мови.

У першій частині ми розмірковували на тему легковаження батьками-українськими поселенцями в Америці-української мови і сприяння асиміляції до англомовного оточення. Дозвольте навести кілька позитивних фактів.

Українська студентка вийшла заміж за еспанця. Сьогодні той її чоловік говорить плавко такою гарною українською літературною мовою, що люди дивуються, відкіля у того українця таке якесь неукраїнське прізвище... Мала школярка, мама якої українка, дістала від свого англомовного батька книжку в якій вичитала, що Київ — це „російське" місто. Розплакалася і обурена звернула книжку свому батькові, прохаючи його ніколи не давати їй книжок, які ображують українців... Професіонал, який ще перед Другою світовою війною одружився у Галичині з полькою настільки зукраїнізував її, що, перенісшись до Америки, вони далі ведуть дім по-українськи і їх дві дочки знають добре українську мову... Автор цих рядків знає двох американських полковників, активних в українському громадському житті, які ведуть свої доми по-українськи і говорять з дітьми (деякі з них вже одружені) тільки по-українськи. І в Пентаґоні напевно про це знають, але доручають їм щораз нові такі відповідальні місії, що вони напевне ще не закінчили своєї військової кар'єри. Знаємо теж, ба навіть приятелюємо, з трьома віцепрезидентами трьох великих американських банків, двох у Ню Йорку, одного у середущій Америці, — кожний з них активний в українському громадському житті, дітей виховують по-українськи (деякі з них вже одружені з українськими партнерами) і це ніщо не перешкодило їм робити велику кар'єру в американському банковому світі.

Але неґативних прикладів куди більше, як позитивних. Тому корчиться українське поселення в Америці, — корчаться українські школи й школи українознавства. Один маленький, але дуже характеристичний приклад. Колишній парох української католицької церкви в Джерзі Ситі, Ню Джерзі, продав старенькую церкву фабриці мила, яка за те вибудувала в іншій дільниці міста школу із шкільною каплицею. Сьогодні школи нема, — її закрили з браку учнів, і до пустої шкільної каплиці мало хто ходить, бо доїзд туди трудний. Наслідок такий, що в тій українській громаді, у місті, де є централя Українського Народного Союзу і де появляється „Свобода", де є гарний Народний Дім і велика кредитівка у гарному власному будинку, деякі українці ходять у неділю до римо-католицької святині на долині міста, де в різних годинах відправляють Богослужбу по-англійськи, польськи та еспанськи...

У Ню Йорку — головно завдяки енерґійному подивугідному організаційному хистові недавно померлого пароха о. д-ра Володимира Ґавліча здвигнено чудову нову церкву св. Юра коштом поверх трьох мільйонів долярів — за готівку, без сотика „мортґеджу" і де ще є поважний капітал на закінчення внутрішнього влаштування церкви (вітражі, іконостас, проповідниця) — грозить загин української народної середньої школи (академії) з браку учнів: до покійного Пароха ходила ціла делеґація з „протестом" проти буцімто пляну закрити школу, наче б це була його

(Закінчення на стор. 6)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ?

Прочитавши обширний репортаж на першій сторінці „Свободи" ч. 209 за середу, 4-го листопада ц.р., про старання українських студентів при Колюмбійському університеті зібрати фонди на започаткування українських курсів при цьому ж університеті, піднесений на дусі, я пообіцяв собі, що обов'язково піду на Вечір, з мистецькою програмою, який вони заплянували з цієї нагоди на п'ятницю, 5-го листопада.

Часто чуємо нарікання на нашу молодь, про її брак зацікавлення українським громадським життям, про скору асиміляцію, пасивність. А тут зібралася група молодих студентів, які захопились цією гарною і корисною ціллю. Я був певний, що цей Вечір підтримає старше громадянство, бож такий почин дійсно того вартий.

Коли я прибув на залю, був дуже розчарований, бо тільки горстка людей (головно батьки студентів) була на залі. А може люди прийдуть трохи пізніше, спізняться (як у нас часто буває) я себе потішав. На жаль, так не було. Заля світилась пусткою і жаль було дивитись на молодих студентів у вишиваних блюзках та сорочках і спостерігати їхнє розчарування, яке відбивалось на їхніх обличчях.

Ми часто питаємось де наша молодь?". Цим разом запитаймося себе — Де було наше громадянство, наші організації, підприємства? Чому ми не підтримали цих молодих ентузіястів?

Я дивився на молоденьких виконавців танцювальної групи Роми Приймн-Богачевської „Сизокрилі", на співучий ансамбль „Промінь" під проводом Богданни Волянської, на бандуристів на чолі з Юліяном Китастим, які пожертвували свій час, щоби допомогти українським студентам при Колюмбії, але не було для кого виступати, бо публіки не було.

Що є найважливіше тепер в нашому громадському житті? Чи безконечні засідання, де ми взаємно себе критикуємо, сперечаємось і до нічого не доходимо? Найважливіше тепер — це підтримати нашу молодь у всіх галузях її діяльности — молодечі і студентські організації, школи українознавства, українські музичні школи, студії мистецького слова, студії танців, наші співучі молодечі ансамблі, бандуристів і іншу діяльність нашої молоді, яка приносить користь нашій громаді.

Даймо їм відчути, що ми ними цікавимось, ми їх підтримуємо і заохочуємо до дальшої праці. Покажім на ділі, що наша молодь — це наше майбутнє.

Для тих, хто бажав би скласти свої пожертви на заснування українських курсів при Колюмбії, хочу подати до відома, що на цю ціль відкрито окреме конто в Нюйоркській „Самопомочі," ч.9705, Columbia Ukrainian Studies Fund.

О.Н.К-ин

ЗА ПОШТОВУ МАРКУ

Передова стаття „За поштову марку 1000-ліття хрищення України" у щоденнику „Свобода" із четверга, ч. 210 5-го листопада ц.р., заслуговує на особливу увагу. Маймо надію, що наша церковна католицька ієрархія поробить відповідні успішні старання у Ватикані в цій справі.

У минулому Ватиканська пошта присвячувала марки християнізації слов'ян, відзначаючи 1100-ліття місійної праці св.Кирила і Методія серед слов'ян трьома марками 22-го листопада 1963 року та 1000-ліття християнства у Польщі серією шести марок 3-го травня 1966 року.

Одна маленька заввага. В українській філателістичній термінології прийнято вживати слово „марка" а не „значок". „Значок" — це радше відзнака чи то прапорець військового відділу.

Залучую відбитку першої частини моєї статті „Християнство на Україні", яка якраз тепер почала друкуватись у двомісячнику „Корос Кронікл". Це мій скромний вклад для відзначення у філателії тисячоліття християнства на Україні.

Андрій Даріян Сольчаник

Мідія, Па.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН ПОВІДОМИВ 17-го листопада ц.р., що він має намір найменувати Аллана С. Нелсона, адвоката з Каліфорнії, на становище комішенера Служби іміграції і натуралізації. Досі А. Нелсон сповняв функції заступника цієї Служби, а раніше був членом Стейтового уряду в Каліфорнії, коли Роналд Реґен був губернатором. Становище комішенера було опорожнене два роки після того, як Лайонел Кастілло зрезигнував у вересні 1979 року. За функціональність Служби відповідали досі Дейвид В. Кросленд, а пізніше Доріс М. Майснер.

ПІСЛЯ ВІДБУТТЯ ДОВШОЇ ПОЇЗДКИ ДО ЗСА, в часі якої король Йорданії Гуссейн відбув важливі дипломатичні розмови, а відтак відвідав різні місця в ЗСА, він прибув до Великої Британії. В його товаристві крім королеви є численні інші державні достойники. В Лондоні король Гуссейн відбув довшу розмову з прем'єром Марґаретою Тачер та з іншими керівниками британської політики. Крім цього відбудуться зустрічі з королевою Єлисаветою II і іншими членами королівської родини.

Володимир Душник

25-РОКІВ ПІСЛЯ ПОВСТАННЯ В МАДЯРЩИНІ

У листопаді цього року минає двадцять п'ять літ від того часу, коли совєтські танки здушили всенародне повстання проти комуністичної Москви в Середньо-Східній Европі.

Це повстання проти совєтської тиранії визначує не лише драматичність події, яка виявила масову втечу мадярських вояків і підтвердила традиційну й єхидну зраду Москви, але воно також накреслило нову дефініцію для східньоевропейської політики та дипломатії між Сходом і Заходом на ціле чверть сторіччя.

У першу чергу, Москва переконалася, що її панування у Східній Европі завжди вимагатиме присутности великої маси совєтських збройних сил. Мадярське повстання також виявило, що Москва не допустить до будь-яких ревізій чи реформ, навіть якщо їх переводять в імені марксизму-ленінізму, як теж здавлення мадярського повстання доказало, що Захід, не хоче протиставитися совєтському пануванню у Східній Европі, щоб цим не викликати війни.

У наступній стадії в 1968 році Москва здушила лібералізуючий режим Олександра Дубчека в Чехо-Словаччині, після чого Брежнєв проголосив світові горезвісну „Доктрину Брежнєва", під маскою якої Москва присвоює собі „право" на інтервенцію не тільки в т. зв. соціялістичних країнах, але також у країнах, які Кремль уважає складовою частиною оборонної системи Совєтського Союзу, як, наприклад, Афґаністан. Москві пощастило знайти хитрого, але льояльного до Москви мадярського опортуніста Яноша Кадара, який зумів втихомирити мадярський народ певними уступками.

Описуючи Мадярщину в 25-річчя повстання, відомий американський журнал „Нюзвік" подає, що „ступені свободи і життєвий рівень Мадярщини викликають заздрість серед інших східньоевропейських країн, навіть росіяни заскочені, що в Мадярщині, не чекаючи в довжезних чергах, можна отримати велику кількість м'яса".

Прибираючи моралізаторський тон, „Нюзвік" пише:

„Мадярщина, менше драматичними методами осягнула такі здобутки-реформи, що мають майже таке саме значення, як ці, за які змагаються у Польщі. Навіть совєтський президент Брежнєв вказує на Мадярщину з її мішаниною приватного й державного підприємства, як на зразок поступу..."

Іншими словами, на думку редакторів цього журналу, народи за „залізною заслоною" як теж у вільному світі, можуть більше зискати дорогою угоди, як шляхом одвертого бунту чи революції.

Мораль з того ніби така: не треба боротися проти совєтського поневолення, а погодитися на їх політику, яка може — на дальшу мету — принести певні користі чи полегші.

Таку „філософію", мабуть, присвоюють собі сотки тисяч молодих людей в Західній Европі, які не пам'ятають мадярського повстання з 1956 року і які витворюють пацифізм, мовляв, совєтський режим не є такий страшний як його представляють.

Тому, коли мова про Польщу, Брежнєв знає добре -західньоевропейські державні мужі йому безнастанно пригадують — що ані НАТО, ні ЗСА не спроможуться на будь-яку мілітарну відповідь на випадок совєтської інвазії в Польщі.

Якщо існують певні можливості, щоб Польща уникнула долі Мадярщини з 1956 року, це залежатиме від ряду взаємовідносин положення і зносин між Сходом і Заходом.

Іван Стебельський

БАБИН ЯР І УКРАЇНСЬКО—ЖИДІВСЬКІ ПРОБЛЕМИ

I

Можна сказати, що від появи фільму „Голокост", а це від квітня 1978 року як в Америці так і в Канаді почалася сильна атака в міжнародній пресі проти українців, проти їхньої боротьби за самостійність та проти доброго імени українця як людини. Ця акція, авторами якої є переважно наші краяни-жиди збільшується з кожним роком охоплюючи пресу, телевізію, радіо та численні видання, що їх сміло можна зарахувати до ненависницької літератури й де перекручуванням історичних фактів, інсинуаціями та часто густо фальшивими свідченнями, представляється увесь український народ як бандитів, погромщиків, а останньо виключно як німецьких колярборантів у масових масакрах і нищенню жидів під час Другої світової війни. У слабо зорієнтованого читача створюється переконання, що це українці погані, а не нацисти поголовно винищували жидів під час цієї війни. Ніде майже не згадують, що саме цей український нарід сам постраждав майже десять мільйоновими жертвами і згідно з німецькими плянами, був також призначений на фізичну загладу.

Насувається питання — чи така розперезана пропаґанда є в інтересі як українського, так і жидівського народу, що простягає руку до спільної співпраці й приязні й пробує забути накопичені взаємні кривди, обвинувачення і трагедії. Чи це може спритна гра большевицької Москви, яка несвідомими жидівськими руками старається убити двох заяців за одним стрілом: з одної сторони вповні здискредитувати й оплюгавити нашу боротьбу й змагання за самостійність, а з другої — ще більше розсварити оба народи й знищити всякі намагання спільної боротьби проти того самого відвічного ворога — російського імперіялізму. В тому самому часі за наказом Москви поширюється антисемітизм в Україні видаванням і поширюванням тенденційних і брехливих протижидівських так званих „наукових" праць руками наших запроданих земляків.

Є ще дві інші аномалії і спеціяльності отих наступів проти нас українців. Перша — це у мнимих злочинах і антисемітизмі обвинувачується — проти усіх принятих на Заході законів — цілий українських народ, забуваючи про численні вияви приязні й співчуття, а головно рятування жидів нашими людьми з нараженням власного життя. Навіть міжнародний військовий трибунал у Нюрнберзі не судив за страшні доконані злочини ввесь німецький нарід, а лише поодиноких його виконавців. Таку саму процедуру застосував також і військовий нюрнберзький трибунал. Деякі професори — як відомий автор „Погромщик" Савль С. Фрідман твердить, що всі українці, ще будучи немовлятами ненависть до жидів всисають з молоком матері.

Друга характеристична прикмета всіх цих писань — це абсолютне заперечення будь-якої — вини індивідуальної чи групової — самих таки жидів у будь-якій акції чи діяльности на шкоду українському народу. На жаль, ми знаємо, що нічого не діється в світі без причини як також, що кожна акція все викликує відповідну реакцію. Отже, на нашу думку, замість звалювати всю провину й звинувачувати все тільки одну сторону, цебто — українську, треба б в першій мірі визнати факт великої взаємної провини, а також узяти до уваги, що на протязі довгих століть український народ не мав своєї держави, жив „на нашій не своїй землі" і в різних часах та різних обставинах його використовували так само як і жидів, жителів України, наші спільні вороги, окупанти українських земель.

Відомо, що жиди, втікаючи від переслідувань і численних погромів, що їх вони зазнали на протязі довгих століть від західніх державних народів поселювалися численно на наших етнографічних землях. На протязі майже тисячолітнього побуту історія українсько-жидівського відношення сповнена конфліктів, боротьби, непорозумінь, трагічних подій, хоча бували й випадки співпраці. Під час так довгого й безперебійного перебування жидів на наших землях у ролі гостей-поселенців, жиди відіграли переважно неґативну й кривдячу ролю, а багато разів навіть-трагічну в житті нашого народу. Щоб задокументувати цей факт до певної епохи, я дозволю собі навести характеристичний вийняток з історії Іловайського, за заподанням М. Юрєєва, з часів володіння Польщею великою частиною українських земель.

„Щедрі польські й ополячені пани знаходили в еврейських лихварів завжди готовий кредит... пани й шляхта охоче віддавали евреєві свої маєтки в оренду, бо ніхто більше не вносив їм орендної плати, ніхто не забезпечував їм більших прибутків... Звичайно даючи високу орендову заплату за маєток, еврей у свою чергу, прагнув з лихвою витягти її з селян, всіляко примножуючи податки... Свої утиски евреї не обмежували матеріяльною та господарською стороною, а поширювали також на релігійні потреби українського населення. Польські й ополячені пани та старости, почали віддавати в оренду самі православні церкви й ключі від них вручали жидам орендарям. Таким чином, не лише ті, що хотіли повінчатися чи охристити дитину мусіли платити евреєві, але й у неділю та в інші свята еврей-орендар не давав ключів від церкви без оплати їх податком".

Сам автор Іловайський був українофобом, не признавав нашому народові права на самостійну державу, отже в ніякій мірі не можна його називати симпатиком українського народу.

Український історик Микола Костомаров сказав, що для того, щоб Україна видавалася світові „клясичною країною жидотріпання", потрібні були, сліпа праця політико-державної машини тодішньої Росії і тодішньої Польщі, а також заповзяте забуття рештою світу власних „жидотріпательських" акцій.

А вже найбільш трагічну й незабутню ролю у житті українського народу, відіграло багато жидів за часів жорстокої московсько-комуністичної влади останніх шістьдесят літ, головно за часів панування Леніна й незрівняного тирана Й. Сталіна. І тут знову, щоб задокументувати оту епоху й участь у ній жидів, я дозволю собі навести за „Народною Волею" вислови знаного публіциста й вченого, нового еміґранта зі Совєтського Союзу Марка Поповського, що були надруковані на сторінках „Нового американця" дня 20-26-го вересня ц. р.

(Продовження буде)

„Завоювати майбутність поможе нам книжка і тільки книжка".
(С. Єфремов)

МАЄМО НА СКЛАДІ

НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ, А ЗАМОВЛЯЙТЕ!

ПЕТРО АНДРУСІВ — Маляр і графік. Монографія за редакцією Святослава Гординського ..... м. $20.00 т. $25.00

PETER ANDRUSIW — Painter and graphic artist. Monograph edited by Sviatoslav Hordynsky

Богдан Ігор Антонич: ЗІБРАНІ ТВОРИ 1909-1937. Зредагували: Святослав Гординський і Богдан Рубчак $10.00

Бабай: КАРУСЕЛЯ ВІРШІВ — лірика, сатира, гротеск, придибашки, балянрдаси, словокрутки, присіканки та чиста правда ..... $ 7.00

Петро Балей: ОБЕЗВЛАСНЕНЕ СУСПІЛЬСТВО. Марксизм: утопія в теорії і терор у практиці, в трьох частинах $20.00

Володимир Барагура: МЕЧ І КНИГА. Історичні оповідання, друге, доповнене видання ..... $ 6.00

Василь Барка:
а) ВЕРШНИК НЕБА — есеї ..... $ 2.00
б) ЖОВТИЙ КНЯЗЬ — повість, друге видання $ 5.00
в) ЗЕМЛЯ САДІВНИЧИХ — есеї ..... $ 6.00

Іван Барчук: ІСКРИ РОЗУМУ — том перший $10.00

Олесь Бердник:
а) БЛАКИТНИЙ КОВАЛЬ — поезії ..... $ 4.25
б) ЗОРЯНИЙ КОРСАР — фантастична повість ..... $ 9.00
в) СВЯТА УКРАЇНА — есеї і листи ..... $ 8.75
г) СИНИ СВІТОВИДА — повість ..... $ 4.25

Іван Білик: МЕЧ АРЕЯ — „казання про великого князя Богдана, званого Аттілою... про давніх русичів і давній Київ... розповідь про життя, труд і подвиги наших далеких предків" $10.00

Андрій Білинський:
а) ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В СРСР ..... $ 3.00
б) СВІТ І МИ — аналіза української політики на тлі конфлікту вільної демократії з комунізмом 3.00

Д-р Данило Богачевський: НА ВОЗІ І ПІД ВОЗОМ — картини з життя галицького вояка і правника ..... $ 6.00

Пилип Вакуленко: У ЦАРСТВІ КОРАЛІВ ..... $ 6.00

Наталія Полонська-Василенко:
а) ЗАПОРІЖЖЯ XVIII-гоСТОЛІТТЯ ТА ЙОГО СПАДЩИНА у 2-ох томах $15.00
б) ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — два томи $49.00

Д-р Юліян Вассиян: СТЕПОВИЙ СФІНКС. Суспільно-філософічні нариси $10.00

Франц Верфель, переклад Григорія Голіяна: ПІСНЯ ПРО БЕРНАДЕТУ ..... $ 5.00

В-во Братства УСС: ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ. Історичний збірник УСС 1914-1964 ..... $ 8.00

Видавництво „Сучасність": ХРОНІКА ТАБОРОВИХ БУДНІВ ..... $ 5.00

В-во „Червона Калина": СОЮЗ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ 1914-1918, Відень — нове ..... $ 6.00

Видання Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів і Братства б. Вояків УПА ім. св. Юрія Переможця: СПІВАНИК УПА ..... $ 5.00

Видання фундації ім. Евгена Коновальця: ЕВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ ТА ЙОГО ДОБА $27.50

Василь Витвицький:
а) МАКСИМ БЕРЕЗОВСЬКИЙ — життя і творчість ..... $ 5.00
б) МИХАЙЛО ГАЙВОРОНСЬКИЙ — життя і творчість ..... $ 3.00

Михайло Влох: ВИННИКИ, ЗВЕНИГОРОД, УНІВ ТА ДОВКІЛЬНІ СЕЛА — історично-мемуарний збірник $15.00

Р. Володимир:
а) ПАЛКІ СЕРЦЯ — вибрані твори ..... $ 2.50
б) ПРОЩАВАЙ, МИНУЛЕ — повість 4.00

Олекса Воропай: В ДОРОЗІ НА ЗАХІД (щоденник утікача) ..... $ 5.00

Юрій А. Вудка: МОСКОВЩИНА (мемуарний есей) — нове $12.00

Василь Гарба: НА РОЗПУТТЯХ (до історії одного покоління) ..... $ 7.50

Іван Гвозда: ДЕРЕВ'ЯНА АРХІТЕКТУРА УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ $30.00
Wooden Architecture of the Ukrainian Carpathians

Яків Гніздовський: ДЕРЕВОРИТИ, 1944-1975 ..... $25.00
Woodcuts, 1944-1975, імпозантне мистецьке видання

Микола Гоголь: ТВОРИ — у 2-ох томах $5.00

О. Гай-Головко: УКРАЇНСЬКІ ПИСЬМЕННИКИ В КАНАДІ ..... $ 8.00

Марія Голод: ЧОТИРИ ПОРИ РОКУ — поезії 1972-1976 ..... $ 4.00

Г. Голоскевич: ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК ..... $ 7.50

Катерина Горбач: МІЙ СЛІД НА ВОДІ — поезії ..... $ 2.50

Микола Гордієнко: З ВОЛИНСЬКИХ І ПОЛІСЬКИХ РЕЙДІВ. Із дій УПА — Північ 1943-1944 ..... $ 4.00

Евген Грицяк: КОРОТКИЙ ЗАПИС СПОГАДІВ. Історія норильського повстання ..... $ 4.75

Олекса Грищенко: МОЇ ЗУСТРІЧІ І РОЗМОВИ З ФРАНЦУЗЬКИМИ МИСТЦЯМИ ..... $ 5.00

Михайло Грушевський: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ (п'ять томів) $36.00

Докія Гуменна:
а) БЛАГОСЛОВИ МАТИ — казка-есей ..... $ 6.00
б) ЕПІЗОД ІЗ ЖИТТЯ ЕВРОПИ КРИТСЬКОЇ — феєрія ..... $ 3.00
в) МИНУЛЕ ПЛИВЕ В ПРИЙДЕШНЄ — розповідь про Трипілля $10.00
г) ЧОТИРИ СОНЦЯ — оповідання й новелі ..... $ 6.00

Володимир Галан: БАТЕРІЯ СМЕРТИ ..... $ 5.00

Б. Антоненко-Давидович, за ред. К. Церкевича і В. Павловського: ЯК МИ ГОВОРИМІ (як треба говорити), третє видання — поправлене і доповнене $12.50

Д-р Михайло Данилюк:
а) НА МЕДИЧНІ ТЕМИ — лікарський довідник ..... $ 7.00
б) ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК 4.00

Ген.-хор. д-р Роман Дашкевич: АРТИЛЕРІЯ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ У БОРОТЬБІ ЗА ЗОЛОТІ КИЇВСЬКІ ВОРОТА ..... $ 3.50

Ірина Дибко: БІЛИЙ ОРЕЛ — оповідання ..... $ 5.50

Іван Дмитрик: У ЛІСАХ ЛЕМКІВЩИНИ — спомин вояка УПА — друге видання ..... $ 8.00

Микола Домашевський: ІСТОРІЯ ГУЦУЛЬЩИНИ — перший том $20.00

Зосим Дончук: ПРІРВА — роман ..... $ 6.00

Ред. Антін Драган: ЛУКА МИШУГА — збірник ..... $ 6.00

Федір Дудко: МОЯ МОЛОДІСТЬ — сторінки споминів $ 2.00

Осип Дячишин: ЧЕРЧЕ — моє рідне село — монографія ..... $ 2.50

Ростислав Єндик: СЛОВО ДО БРАТІВ ..... $ 3.00

О. Жданович: ОЛЕНА ТЕЛІГА — збірник: а) поезії, б) проза й публіцистика, в) біографічний нарис, г) спогади і матеріяли, г) літературно-критичні оцінки $20.00

Галина Журба: ДАЛЕКИЙ СВІТ — розповідь автобіографічна ..... $ 5.00

Евстахій Загачевський: СПОГАДИ ФРОНТОВИКА — одисея сірого „коляборанта" ..... $ 3.00

Осип Залеський: МАЛА УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ..... $ 6.50

Олена Звичайна та Михайло Млакович: ВОРОГ НАРОДУ — повість — вартісне $15.00

Олекса Ізарський: ПОЛТАВА — повість $12.00

Ред. В. Ісаїв: УКРАЇНЦІ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ТА КАНАДСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВАХ (соціологічний збірник) $12.00

Богдан Казанівський: ШЛЯХОМ ЛЕГЕНДИ, спомини $10.00

Святослав Караванський:
а) СУТИЧКА З ТАЙФУНОМ — збірка поезій ..... $ 8.75
б) МОЄ РЕМЕСЛО — нова збірка поезій $12.00

Міртала Кардиналовська (Бентон): РАЙДУЖНИЙ МІСТ — (переклад з російської мови Асі Гумецької) ..... $ 5.00

Андрій Качор: МУЖІ ІДЕЇ І ПРАЦІ — монографія. Андрій Палій і Андрій Мудрик, творці „Маслосоюзу" і модерної української молочарської кооперації в Західній Україні ..... $ 7.50

Ігор Качуровський: ШЛЯХ НЕВІДОНОГО ..... $ 2.50

Ред. Іван Кедрин:
а) ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ — спомини та коментарі $20.00
б) ПАРАЛЕЛІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ — з нагоди 50-річчя Ризького миру 3.00

Володимир Кедровський: ОБРИСИ МИНУЛОГО — деякі останні діячі — українофіли напередодні революції 1917 року ..... $ 2.50

Іван Керницький:
а) БУДНІ І НЕДІЛЯ — короткі історії ..... $ 5.00
б) ПЕРЕЛЕТНІ ПТАХИ (довші та коротші, менше й більше веселі історії, в краю, на скитальщині і на гостинній землі Вашінгтона, написані 1942-1952 ..... $ 1.50

Р. Кіплінг — переклад Юр. Сірий:
а) БРАТИ МОУГЛІ — оповідання з життя дитини між звірями — видання друге ..... $ 4.00
б) ОТ ТАК КАЗКИ 3.00

Ізраїль Клейнер: НАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСТАННЬОЇ ІМПЕРІЇ $11.00

Микола Климишин: В ПОХОДІ ДО ВОЛІ — спомини (том перший) $15.00

Іванна Климовська: „ЯК СМІХ ЛУНАЄ — БІДА ВТІКАЄ" — гумор Язичинської (відомої в США, як „Гриць Зозуля" в спілнидії) ..... $ 5.00

Степан Клочурак: ДО ВОЛІ — спомини $10.00

Ірена Книш: НЕЗАБУТНЯ ОЛЬГА БАСАРАБ — вибране $10.00

Д-р Юрій Княжинський: НАРИС ІСТОРІЇ РИМСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ..... $ 7.00

Олекса Кобець: ЗАПИСКИ ПОЛОНЕНОГО — пригоди і враження учасника Першої світової війни ..... $ 7.50

Микола Коваленський: ПРИ ДЖЕРЕЛАХ БОРОТЬБИ — спомини, враження, рефлексії, в 3-ох частинах.
I Напередодні (1905-1017)
II Революційний зрив (1917-1920)
III На чужині (1920-1939) $10.00

Людмила Коваленко: ТИХА ВОДА — повість ..... $ 6.00

Марія Ковальська: ГАННА — роман ..... $ 2.50

Микола Ковшун: ЕПІЛОГ ПРИЙДЕ — збірка драматичних творів ..... $ 6.00

Едвард Козак: ГРИЦЬ ЗОЗУЛЯ ..... $ 8.00

Любов Коленська:
а) ДЗЕРКАЛА — новелі ..... т. $12.00
б) ПАВЛІВ ТРІЮМФ — збірка оповідань ..... $ 6.00

Наталена Королева: QUID EST VERITAS? (ЩО Є ІСТИНА?) — історична повість ..... $ 6.00

Нестор Король: УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО — РОДОНАЧАЛЬНИК КІННОГО ВІЙСЬКА МОСКОВІЇ-РОСІЇ ..... $ 2.50

Алла Коссовська:
а) ДВІСТІ ПЕРШИЙ ..... $ 1.50
б) ПАМОПОЗЬ — поезії 1.00
в) ЦІНА ДУШІ 6.00

Григорій Костюк: ОКАЯННІ РОКИ: від Лук'янівської тюрми до Воркутської трагедії (1935-1940 рр.) ..... $ 6.00

Михайло Коцюбинський: ТВОРИ у двох томах — 1884-1902, 1903-1912 ..... $10.00

Оп. Кошиць: РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ (730 сторінок) $30.00

Ред. Богдан Кравців: ЗІБРАНІ ТВОРИ — повна збірка поетичної творчости — том І $15.00

Богдан Кравців: ШЕВЧЕНКОВЕ СЛОВО І СЛАВА — антологія перекладів з Шевченка чужими мовами $ 7.50
Bohdan Krawciw: WORD AND FAME OF SHEVCHENKO — an anthology of Shevchenko's poetry in foreign translations.

Уляна Кравченко: ХРИЗАНТЕМИ — повість ..... $ 6.00

Володимир Кубійович: УКРАЇНЦІ В ГЕНЕРАЛЬНІЙ ГУБЕРНІЇ 1939-1941. Історія Українського Центрального Комітету $10.00

Роман Купчинський:
а) МИ ЙДЕМО В БІЙ — альбомне мистецьке видання $16.00
б) СКОРОПАД — поема 3.50

Марія Куценко: УКРАЇНСЬКІ ВИШИВКИ — австралійське видання $35.00
Maria Kutsenko: UKRAINIAN EMBROIDERIES — published in Australia.

Василь Кучабський: КОРПУС СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ — воєнно-історичний нарис $18.00

Микола Лазорський:
а) СВІТЛОТІНІ — збірник історичних нарисів, оповідань, статтей, спогадів 1949-1969 ..... $ 7.00
б) ПАТРІОТ — Григор Орлик (1702-1759) — історичне оповідання ..... $ 7.00

Д-р Василь Лев: БОГДАН ЛЕПКИЙ: життя і творчість $15.00

Богдан Лепкий: МАЗЕПА — з-під Полтави до Бендер — повість ..... м. $ 6.00 т. $10.00

Леся Лисак: ТЕРПКІ ПАХОЩІ — новелі ..... $ 6.00

Д-р Зиновій Лисько: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ МЕЛОДІЇ — тт. 1-6 ..... $90.00

Марія Лівицька: НА ГРАНІ ДВОХ ЕПОХ ..... $ 7.50

Д-р Михайло Лозинський: ГАЛИЧИНА В РР. 1919-1920 ..... $ 5.00

Д-р Лука Луців:
а) ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА В СТОРІЧЧЯ ЇЇ НАРОДИН ..... $ 2.00
б) ЛІТЕРАТУРА І ЖИТТЯ ..... т. $20.00
в) ВАСИЛЬ СТЕФАНИК — співець української землі ..... т. $ 8.00
г) ІВАН ФРАНКО — борець за національну і соціяльну справедливість ..... т. $ 6.00
ґ) МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ — біографія і характеристика творчости ..... $ 2.50
д) ТАРАС ШЕВЧЕНКО — співець української слави і волі ..... $ 2.00

Уляна Любович: РОЗКАЖУ ВАМ ПРО КАЗАХСТАН (друге видання) ..... $ 5.00

Степан Любомирський: ПРОМЕТЕЇВ ВОГОНЬ — роман: нове — чудове $15.00

Станіслав Людкевич: ДОСЛІДЖЕННЯ, СТАТТІ, РЕЦЕНЗІЇ, „Музична Україна", 1973 — вартісне $15.00

Володимир Макар:
а) БЕРЕЗА КАРТУЗЬКА — спомини з 1934-35 рр. $ 5.00
б) БОЙОВІ ДРУЗІ — збірка спогадів з дій ОУН (1929-1945) $15.00

Д-р Іван О. Максимчук: НАРИС ІСТОРІЇ РОДУ ПЕТРУШЕВИЧІВ ..... $ 5.00

Іван Мартинюк: МОЄ РІДНЕ СЕЛО ЦЕНІВ У БЕРЕЖАНЩИНІ $20.00

Іван Мартюк: ЦЕНТРОСОЮЗ — Союз кооперативних союзів у Львові в роках 1924-1944. Спогади співучасника праці й змагань українського кооперативного руху ..... $ 5.00

С. М. Мечник:
а) НЕСКОРЕНІ — документальна повість про героїчну боротьбу членів революційної ОУН ..... $ 5.00
б) ПІД ТРЬОМА ОКУПАНТАМИ — спогади українського революціонера-підпільника ..... $ 5.00

Д-р Л. Мишуга: ШЕВЧЕНКО І ЖІНКА (жінка в житті і творах поета) ..... $ 2.50

Д-р Петро Мірчук: СТЕПАН БАНДЕРА — символ революційної безкомпромісовости ..... $ 6.00

Петро Мірчук: УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНСЬКА АРМІЯ 1942-1952 ..... $10.00

Валентин Мороз:
а) ЕСЕЇ, ЛИСТИ Й ДОКУМЕНТИ ..... $ 5.00
б) МОЙСЕЙ І ДАТАН — есей ..... $ 3.25

Наукове Товариство ім. Шевченка: МИХАЙЛО ДРАЙ-ХМАРА. З літературно-наукової спадщини $20.00

Наукове Товариство ім. Шевченка:
а) ВОЛОДИМИР ГНАТЮК — вибрані статті про народну творчість $15.00
б) УКРАЇНСЬКІ ПОСЕЛЕННЯ — довідник за редакційною колегією $15.00
в) ЗБІРКА УКРАЇНСЬКИХ НОВЕЛЬ — вступна стаття Мик. Глобенка $10.00

Науково-дослідче товариство української термінології за спільною редакцією: КОРОТКИЙ СЛОВНИК СИНОНІМІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ $10.00

Богдан Нижанківський: СВЯТО НА ОСЕЛІ — повість ..... $ 5.00

Дм. Нитченко: ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ ЛІТЕРАТУРИ І СТИЛІСТИКИ ..... $ 3.25

Микола П. Новак: НА СТОРОЖІ УКРАЇНИ — власні спогади, історичні матеріяли, документи, листування, архів $30.00

Іван Овечко: ЧЕХОВ І УКРАЇНА (Походження А. П. Чехова, його зв'язки з Україною й українські елементи в житті і творчості письменника). З передмовою Василя Лева ..... $ 5.00

Жигмонд Богдан Олексин: ПІСНЯ ПРО ЧЕРВОНУ КАЛИНУ 1914-1974, історія УСС-ів для молоді ..... $ 3.50

Лариса М. Л. Залеська Онишкевич: КОНТРАСТИ — збірка молодечої творчости (поезія, проза, музика і графіка) ..... $ 4.00

Валерій Остапенко:
а) ВЕРШНИКИ В ЖИТАХ ..... $ 4.00
б) СВІТ ЗА ОЧІ ..... $ 5.00

Ред. Михайло Островерха:
а) БЛИСКИ І ТЕМРЯВИ 1918-1919-1920 ..... $ 3.00
б) ВОЛОДАР — IL PRICIPE ..... $ 5.00
в) НА ЗАКРУТІ — осінь 1939 року ..... $ 5.00

Марія Пастернакова: УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОРЕОГРАФІЇ — друге, доповнене видання ..... $ 3.50

Софія Парфанович:
а) ЛЮДИ І ТВАРИНИ — оповідання і нариси ..... $ 5.50
б) ПОПІД КИЧЕРАМИ ТА НАД ПОТОКОМ — повість (хроніка з родинного життя) ..... $ 8.00
в) УЛІСНИЧІВЦІ — оповідання ..... $ 3.00

Іван Пігуляк: ВАСИЛЬ АВРАМЕНКО ТА ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТАНКУ ..... $ 6.00

В. Підмогильний: МІСТО — роман, чудове ..... $ 6.00

Леонід Плющ: У КАРНАВАЛІ ІСТОРІЇ, з додатком Тетяни Житнікової-Плющ: Редакція, вступ і переклад Марка Царинника $16.00

М. Л. Подвезько: УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ СЛОВНИК, друге, виправлене і доповнене видання, близько 60.000 слів $12.50

Михайло Подворняк: ВІТЕР З ВОЛИНІ — спогади .. м. $10.00 т. $12.00

Володимир Попович: МАРІЯ ДОЛЬНИЦЬКА — ЕМАЛЬ, з англійським перекладом Юліяна Залізняка, імпозантне видання $25.00
Wolodymyr Popowycz: MARIA DOLNYTSKA — ENAMEL. English translation by Julian Salisnjak.

Микола Прикодько: ВІД СИБІРУ ДО КАНАДИ — повість-хроніка $10.00

Д-р Юліян Рабій: САМБІРСЬКА БОГОРОДИЦЯ — монографія ..... $ 3.00

Володимир Радзикевич: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ, у 3-ох томах ..... $ 9.00
Том І. — Давня і середня доба
Том ІІ. — Нова доба
Том ІІІ. — Нова доба

Юліян Радзикевич: ЛУПУЛОВІ СКАРБИ — історичне оповідання ..... т. $10.00

Роман Рахманний: ВОГОНЬ І ПОПІЛ — порив і злам Івана Дзюби ..... $ 3.50

Богдан Романенчук: ЛЬВІВ — літературно-мистецький збірник $12.00

Микола Руденко:
а) ЕКОНОМІЧНІ МОНОЛОГИ (нариси катастрофічної помилки) ..... $ 8.00
б) ПРОЗРІННЯ — вірші і поеми. Статті Петра Григоренка і Ігоря Качуровського.
Тверда опр. $10.75
М'яка опр. ..... $ 8.75
в) ХРЕСТ — поема - чудове ..... $ 1.75
г) Я ВІЛЬНИЙ — самвидавна поема з України, історія хвороби, щоденник кандидата в шизофреніки ..... $ 1.75

Мілена Рудницька: ЗАХІДНЯ УКРАЇНА ПІД БОЛЬШЕВИКАМИ IX. 1939 — VI. 1941 ..... $10.00

Мілена Рудницька: НЕВИДИМІ СТИГМАТИ $15.00

Антін Рудницький: ПРО МУЗИКУ І МУЗИК $15.00

Антін Рудницький: УКРАЇНСЬКА МУЗИКА — історично-критичний огляд $17.00

Кость Шонк-Русич: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В ІЛЮСТРАЦІЯХ $32.00

Севастіян С. Сабол, ЧСВВ: ГОЛГОТА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ..... $ 8.00

Іванна Савицька: З ПТАШИНОГО ЛЕТУ — образки сучасного - дружні усмішки - репортажі ..... $ 5.00

Степан Самійленко: ДНІ СЛАВИ — спогади ..... $ 4.00

Улас Самчук:
а) ВОЛИНЬ — роман у трьох томах:
I. Куди тече та річка
II. Війна і революція
III. Батько і син ..... т. $21.00
б) ЖИВІ СТРУНИ — бандура і бандуристи ..... т. $25.00
в) МАРІЯ — хроніка одного життя, 3-тє видання $ 4.50
г) НА БІЛОМУ КОНІ — спомини і враження, третє видання ..... $ 8.00
ґ) НА КОНІ ВОРОНОМУ, спомини і враження $10.00
д) ОСТ — роман, том І., у трьох частинах (Морозів хутір) $10.00
е) ПЛАНЕТА ДІ-ПІ, нотатки й листи ..... т. $12.00
є) СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ, епос Української Америки ..... т. $15.00
ж) ТЕМНОТА — роман у двох частинах ..... м. $ 8.00 т. $10.00
з) ЮНІСТЬ ВАСИЛЯ ШЕРЕМЕТИ — роман у двох томах ..... $ 5.00

Евген Сверстюк: ВИБРАНЕ $10.00

Володимир Свідзінський: МЕДОБІР — поезії ..... $ 6.00

Іван Світ: УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКІ ВЗАЄМИНИ 1903-1945, історичний огляд і спостереження ..... $ 8.00

Іван Світличний: ҐРАТОВАНІ СОНЕТИ — збірка написана в ув'язненні, 63 сонети і 12 віршів ..... $ 4.00

Василь Симоненко: ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ — збірка вибраних творів в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чировського ..... $ 5.00

Яр Славутич:
а) ВОКАЛЬНІ ТВОРИ НА СЛОВА ЯРА СЛАВУТИЧА (музика: М. Фоменка, Г. Китастого, Р. Бородієвича, І. Білогруда, С. Яременка та інші) ..... $ 8.00
б) ЗІБРАНІ ТВОРИ, 1938-1978 ..... $12.00
в) ТВОРЧІСТЬ ЯРА СЛАВУТИЧА — статті й рецензії, упорядкував Володимир Жила $12.00
г) УКРАЇНСЬКА ПОЕЗІЯ В КАНАДІ ..... $ 4.00

Іван Смолій: МАНЕКЕНИ — новелі ..... $ 2.50

Іван Смолій: У ЗЕЛЕНОМУ ПІДГІР'Ї — повість ..... $ 3.00

Юрій Соловій: ПРО РЕЧІ БІЛЬШІ, НІЖ ЗОРІ — збірка статтей про мистецтво й мистців $15.00

Олекса Солтисік: ТА ЗЕМЛЯ НАША — повість ..... $ 4.00

Ігор Соневицький: АРТЕМ ВЕДЕЛЬ і його музична спадщина ..... $ 4.00

Леонід Соневицький: ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — синхроністично-хронологічна таблиця ..... $ 1.50

Михайло Соневицький: ГОМІН ДАВНОМИНУЛИХ ДНІВ — збірка оповідань ..... $ 3.00

Д-р Михайло Сосновський:
а) ДМИТРО ДОНЦОВ — політичний портрет з історії розвитку ідеології українського націоналізму $12.00
б) МІЖ ОПТИМІЗМОМ І ПЕСИМІЗМОМ. Вибрані статті і есеї $16.00
в) НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ ..... $ 2.50

Д-р Матвій Стахів:
а) УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР — монографічна праця, брошурована в 7-ох томах $45.00
б) ТРЕТЯ СОВЄТСЬКА РЕСПУБЛІКА В УКРАЇНІ — нариси з історії третьої воєнної інвазії Совєтської Росії в Україні і розвитку окупаційної системи в часі Листопад 1919 — Листопад 1924 ..... $ 4.00

Матвій Стахів і Микола Фр. Чировський: МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ — статті, спогади, документи $12.00

Іван Стоцький: КЛЕПАЧІВСЬКИЙ РЕЙД — повість із часів УПА ..... $ 6.00

Василь Стус: СВІЧА В СВІЧАДІ — поезії ..... $ 4.00

Східньо-Европейський Дослідний Інститут:
а) ВЯЧЕСЛАВ ЛИПИНСЬКИЙ
архів — том 6 ..... $16.00
листи Дмитра Дорошенка до Вячеслава Липинського
б) архів — том 7 ..... $17.00
листи Осипа Назарука до Вячеслава Липинського.

Остап Тарнавський: БРАТ-БРАТОВІ, книга про ЗУАДК ..... $ 5.00

У Ню Йорку відбулася 19-та реґіональна конференція

(І.Д.). — Заходом Комісії реґіональних дослідів і публікацій Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка (КРДП) і Ради представників реґіональних комітетів (РПРК) відбулася 17-го жовтня ц.р. в домівці НТШ у Ню Йорку 19-та реґіональна конференція при участі представників і представниць Бойківщини, Буковини, Гуцульщини, Дрогобиччини, Коломийщини, Лемківщини, Рогатинщини, Станиславівщини, Стрийщини, Теребовельщини, Тернопільщини і Яворівщини.

Відкрив її голова КРДП д-р В. Лев, секретар І.Дурбак прочитав привіт від голови РПРК д-ра М.Ценка та протокол з 18-ої конференції з 8-го листопада минулого року. Після деяких доповнень і завваг протокол було прийнято.

Голова НТШ д-р Я. Падох з'ясував видавничу діяльність НТШ: в Архіві НТШ появилося понад 15 реґіональних збірників, приготовляється ще понад 10.

Треба поставити деякі вимоги до серії реґіональних збірників („вісімка"); повинен бути повний зміст, статистика населення, описи всіх місцевостей даної території, окремі розділи: науковий, споминів, різних ділянок; необхідно спростувати фальші совєтської „Історії міст і сіл УРСР"; слід перевести добру мовну редакцію; перед відданням до друкарні всі матеріяли треба прислати до КРДП до рецензії, бо вона реферує справу видавничій комісії НТШ, а генеральний секретар НТШ підписує до друку; треба подати зміст чотирьох перших сторінок збірника; треба триматися нумерації Архіву НТШ, не можна подавати двічі ті самі порядкові числа.

НТШ фірмує збірники на пропозицію КРДП, розсилає їх до наукових товариств і головних бібліотек. Реґіональні комітети повинні прислати 50 примірників до НТШ: 25 — до запасного фонду, 25 — для розсилки до бібліотек, бо бібліотеки незамовлених книжок не приймають. Треба подати покажчик осіб і місцевостей; життєписи треба узгіднити з енциклопедією; ілюстрації повинні бути виразні; повинна бути повна бібліографія; резюме англійською мовою.

Тепер почалася акція за таборові збірники з часів еміґрації в Західній Европі. Також потрібні збірники про наші поселення в ЗСА. В НТШ бракує деяких збірників, деяких є мале число. Треба їх доповнити, щоб усі реґіональні збірники були в ШТШ.

Д-р В.Лев завважив, що надіслані збірники продавали в канцелярії НТШ. В деяких збірниках є матеріяли, написані місцевою говіркою, діялектом. Д-р Р.Миколаєвич підкреслив потребу топографічних карт повітів і місцевостей.

Проф. д-р Б. Струмінський подав деякі завваги до структури реґіональних збірників. Логіка структури вимагає, щоб був точний поділ жанрів на розділи; слід не мішати різних жанрів, наприклад, історії й белетристики, споминів. Часом бракує схеми логічних поділів на розділи, деякі розділи не мають титулів, тільки числа. Брак покажчиків у багатьох збірниках. Треба зазначити у збірнику, що в ньому є карта. Сам він редаґує Лемківський збірник, що появиться заходом Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету. Це буде лемківська енциклопедія. Цінні думки до теми висловили ще д-р Р.Миколаєвич та І. Дурбак.

Про сучасний стан реґіонального руху звітував секретар КРДП І.Дурбак: у 1981 році відбулися з'їзди гуцулів, надбужанців і коломийців, зустрічі рогатинців і мешканців Рудна під Львовом; плянуються з'їзди зборівців і перемишляків появився збірник — „Збаражчина" 2-ий том. Приготовляються збірники — „Збаражчина" 3-тій том; тернопільський збірник „Шляхами Золотого Поділля" 3-ій том; „Дрогобицька Земля", 3-ій том, Зборівщина, Золочівщина, Стрийщина, Станиславівщина, 2-ий том; Комарнянщина; Яворівщина; Надбужанщина; Снятинщина; Рогатинщина; Ярославщина; історія Гуцульщини, 2-ий том.

Появляються реґіональні журнали: „Квітучі береги", „Гуцулія", „Лемківщина"; бюлетені: „Надбузька земля", „Слово підгаєчан", „Тернопільський бюлетень" й інші.

Підготовляються матеріяли до таборових збірників: Реґенсбурґ і Міттенвальд. Варто, щоб і інші табори приступили до видання матеріялів про „таборові республіки". Деякі наші поселення в ЗСА, як у Чікаґо, приготовляють видання своєї пропам'ятної книги.

Мгр М.Бойко повідомив, що постав таборовий комітет оселі Ґанґгоферзідлюнг під Реґенсбурґом у Баварії, Німеччина, що збирає й опрацьовує матеріяли до таборового збірника. 22-го травня 1982 року відбудеться з'їзд колишніх мешканців того табору на Союзівці.

Д-р Вергун звітував за Дрогобицький і Рогатинський комітети. Дрогобицька редакційна колеґія приготовляє 3-ій том збірника українською і англійською мовою. Дрогобицький комітет уфундував стипендійний фонд для студентів українознавства.

П.Е.Мілянич повідомила, що Стрийський збірник матиме два томи. Секретарка Станиславівського комітету О.Луцька повідомила, що п'ятий з'їзд станиславівців відбудеться 6-го червня 1982 року на Союзівці. Д-р М.Климишин опрацьовує 2-ий том Станиславівського збірника.

Д-р М.Кобринська, голова Коломийського комітету, звітувала про успішний з'їзд коломийців. Проф. д-р Романенчук редаґує 2-ий том Коломийського збірника. Д-р Б.Сілецький, голова Ініціятивного комітету Коломийщини, повідомив, що Снятинці бажають видати реґіональний збірник спільно з коломийцями, але ця справа ще не вирішена.

Д-р С.Федюк, член управи Українського Світового Об'єднання Гуцулів, подав, що справа видання гуцульського альбому є на добрій дорозі.

Д-р Р.Миколаєвич, голова редакційної колеґії Тернопільського збірника, повідомив, що матеріяли до 3-го тому передані до друкарні в Торонто.

Д-р І.Новосівський подав, що д-р А.Жуковський редаґує Буковинський збірник англійською мовою.

Д-р В.Лев звітував, що матеріяли до Зборівського збірника вже зложені і справа з Яворівським збірником поступає вперед.

Колишні мешканці Рудна під Львовом відбули зустріч і плянують видати свій збірник.

Д-р Лев поставив внесок, щоб лемківські організації зібрали матеріяли та видали Лемківський збірник з описами всіх місцевостей, масового виселення лемків, боїв УПА на Лемківщині, та щоб спростувати всі фальшиві ворожі вістки про події на Лемківщині. Внесення прийнято одноголосно. З побажанням дальших успіхів у нелегкій реґіональній праці д-р В.Лев закрив конференцію.

ДЕМОКРАТИЧНИЙ КАНДИДАТ НА губернатора в стейті Ню Джерзі Джеймс Флоріо, який програв вибори 3-го листопада дуже маленькою різницею голосів проти республіканського кандидата Томаса Кейна, що вже проголосив себе переможцем і почав формувати новий стейтовий уряд, домагається перерахування голосів в цілому стейті і в цій справі він звернувся до Найвищого стейтового суду. Є всі дані, кажуть політичні спостерігачі, що суд погодиться на прохання Дж. Флоріо і таке перерахування таки відбудеться. Згідно з останніми вислідами, Кейн отримав тільки 1,681 голосів більше на усіх майже 2,5 мільйона голосів. Адвокати Джеймса Флоріо думають, що на таку велику кількість відданих голосів є все можлива помилка і тому вони дораджували демократичному кандидатові домагатися перерахування голосів, яке може тривати від двох до трьох тижнів.

Ректор УВУ Володимир Янів у Сиракюзах

У понеділок, 2-го листопада ц.р., Сиракюзи, Н.Й., мали шану гостити в себе проф. д-ра Володимира Янева, ректора Українського Вільного Університету в Мюнхені, Німеччина, та Софію Янів, його дружину. Серед більших українських осередків у ЗСА та Канаді Сиракюзам припала незвичайна честь бути однією з 11-ти українських громад, що їх професор вирішив відвідати з нагоди 60-річчя найстаршої української високої школи, Українського Вільного Університету.

Увечорі ректор В. Янів зустрівся з українською громадою Сиракюз в Українському Народному Домі. Його представив громаді д-р Яків Гурський, професор славістики Сиракюзького університету. У своїй доповіді д-р Янів коротко накреслив історію УВУ, починаючи з заснування його в столиці Австрії — Відні 1921 року, звідки ще того самого року він був перенесений до Праги, столиці Чехо-Словаччини, де серед дуже прихильних обставин проіснував до 1945 року. Після закінчення Другої світової війни праця УВУ була відновлена в Мюнхені, столиці німецького краю Баварії, де в той час жили десятки українських професорів та сотні українських студентів і де УВУ має свій осідок досьогодні. Від 1968 року його ректором є д-р Володимир Янів, професор психології та соціології.

Після доповіді присутні виявили зацікавлення університетом, прохаючи додаткових пояснень чи інформацій абож висловлюючи свої думки про порушені питання.

З нагоди 60-річчя УВУ сиракюзька громада склала свої пожертви на потреби УВУ та на Фундацію УВУ, що разом становить суму 1,410 дол. Пожертви склали: Н.Н. — 200 дол.; по 100 дол. — проф. д-р Микола Багатюк, проф. Д-р Яків Гурський, д-р Олександер Гудзяк, Дмитро Круль, д-р Михайло Логаза, інж. Микола і Марія Сененки; по 50 дол. — Відділ УККА в Сиракюзах, інж. Роман Войтович, Павло Карпишин, інж. Всеволод Соколовський, д-р Мирон Ткач, 39-ий Відділ УНСоюзу, Український Клюб Сиракюзького університету, інж. Тарас Шипилявий; 30 дол. — Стефанія Жизневська; по 25 дол. — д-р Іларіон Н.Домбчевський, мґр Микола Дупляк; Микола Дяченко, Іван Пиндус, Наталка Шпічка; по 20 дол. — Тетяна Шкільна, Відділ СУА в Сиракюзах; по 10 дол. — Тома Боцонь; 5 дол. — Лука Забич.

Після Сиракюз ректор УВУ проф. Янів відвідав Філядельфію, а пізніше Чикаґо, Міннеаполіс та декілька більш скупчень українців у Канаді. На початку грудня ректор УВУ повертається до Мюнхену.

(МЮБ)

Композитори І. Вовк, І. Білогруд та С. Яременко нагороджені за музичні твори

У 1978 році з Фонду ім. Лариси Целевичівної, яким завідує Кураторія при Головній Управі Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України в складі: письменниці Алли Косовської, Оксани Керч, Мирослави Ласовської-Крук, мгр Лариси Лозинської-Кий і Галі Климук, проголошено конкурс на музичний твір для вшанування надходящих роковин 1000-річчя Хрищення Руси-України.

Прислані на конкурс твори розглядали і оцінювали члени жюрі: проф. Дарія Каранович, проф. Мирослав Антонович і проф. Ігор Соневицький і, згідно з їхньою опінією, Кураторія встановила: першу нагороду в сумі 500 дол. за скрипковий концерт композиторові Іванові Вовкові, який живе тепер в Куритибі, Бразилія.

Другу нагороду за оперу „Ольга Київська" в сумі 300 дол. — композиторові Ігореві Білогрудові з Чикаґо за музику та лібретто до цієї опери в сумі 200 дол. поетові Леонідові Полтаві.

Третю нагороду в сумі 200 дол. за кантату „Завойовники прерій" — композиторові Сергієві Яременкові з Едмонтону, Канада, та за слова-вірш поетові Ярові Славутичеві в сумі 100 дол.

Вислід конкурсу проголошено під час Восьмої Річної Конференції Головної Управи ОЖ ОЧСУ 24-го жовтня ц.р. Про значіння музичних конкурсів говорила член Кураторії Фонду проф. Д.Каранович. Вона ствердила, що скрипковий концерт Івана Вовка — це твір, який збачує українську музику своєю високою мистецькою якістю; рясноорнаментована скрипкова сольова партія та оригінальні зіставлення й протиставлення її з різними індивідуальними інструментами та інструментальними ансамблями, багата гармонічна мова, квінтові паралелізми і квартові акорди, дисципліна в розбудові кульмінаційних пунктів роблять твір цінним. Опера „Ольга Київська" визначається розлогими мелодіями та широкою амплітудою емоційної насичености. Сильна драматичність і лірично-поетична розповідність з контрастовими настроями робить твір дуже вартісним.

Кантата „Завойовники Прерій" С.Яременка являється серйозним твором. Написаний він вправно, вдячний для виконань як солістам, так і хорам. Автор свобідно володіє композиторською технікою, уміє розгорнути широкі музичні картини.

Під час проголошення висліду конкурсу поміж присутніми був поет Леонід Полтава. Член Кураторії поетеса А.Давиденко вручила йому нагороду за лібретто до опери „Ольга Київська".

Фонд Лариси Целевич існує від 1974 року. З нього вже було нагороджено 10 музичних творів. Фундаторами були мґр Уляна (Целевич) і мгр Андрій Стецюки. Дня 18-го ц.р. св.п. Уляна Целевич, високозаслужена політична і громадька діячка, відійшла із цього світу, але Фонд існуватиме далі, завдяки дотаціям прихильників Фонду, приватних осіб і організацій та мґра Андрія Стецюка, який задеклярував щорічну суму 500 долярів.

Проголошення теми і умов наступного конкурсу відбудеться невдовзі.

Мирослава Ласовська-Крук

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками й писати розбірливо. Дописи слід надсилати до десяти днів після відбуття даної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи й правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища, не скорочуючи їх. У випадку англійських імен чи назв треба дати в дужках і їх.

В ДАМАСКУ, СТОЛИЦІ СИРІЇ, ПРЕЗИДЕНТ тієї держави Гафаз аль-Ассад виступив з засадничою промовою на відкритті нового парляменту Сирії. Ассад категорично відкинув усі пляни й пропозиції Ізраїля, заатакував ЗСА і заповів, що на конференції арабських країн у Фезі, Марокко, 25-го листопада Сирія запропонує свій проєкт розв'язки ізраїльско-арабського конфлікту. З того роблять загально висновок, що Сирія відкидає проєкт Савдійської Арабії, виголошений недавно. Проєкт Сирії вимагатиме негайного створення палестинської держави на теренах, заселених арабами в Ізраїлі.

Стипендійна фундація ім. Володимира Коссара при ОУКО

Володимир Коссар

В культурному світі різні народи відзначають пам'ять своїх визначних осіб творенням фундації в їх імені. Не відстають у цьому й українці в Канаді. У 1980 році дочка св.п. інж.Володира Коссара Альма Білак-Коссар відвідала Осередок Української Культури і Освіти та подбала про те, щоб створити „Стипендійну Фундацію ім.Володимира Коссара" при Осередку, співтворцем якого був її батько.

Фундація має допомагати українській студіюючій молоді вивчати українську культуру, щоб після закінчення студій ця молодь могла працювати для збереження і розвитку рідної культури в Канаді та одночасно провадити українські культурні чи господарські установи.

Дотепер на конті Фундації вже близько 6,000 долярів; жертводавці, які висилають пожертви на адресу Осередку із зазначенням фундації, одержують посвідки, важні для відтягнення від прибуткового податку.

Дещо з біографії

Патрон фундації інж.Володимир Коссар народився 23-го листопада 1890р. в Галичині, а вмер 12-го травня 1970 року в Канаді. Після закінчення середньої освіти в 1909 році він вступив до Рільничої Академії в Дублянах і закінчив її дипломом агронома.

Однорічну військову службу закінчив В.Коссар 1913 року в ранзі поручника. З вибухом війни в 1914 році він був мобілізований до австрійської армії, брав участь на російському й італійському фронтах і був двічі поранений. Восени 1918 року Коссар у ранзі сотника, мавши відпустку з італійського фронту, брав участь в Листопадовому Зриві. Згодом він був назначений начальником Дев'ятої Сокальської Бригади, опісля — начальником штабу Першої Дивізії УГА, Української Галицької Армії, і вкінці — комендантом П'ятої Сокальської Бригади. Як комендант цієї Бригади сотник Коссар був учасником походу на Київ і брав участь у боях за столицю України з большевиками в кінці серпня 1919 року.

Після закінчення Першої світової війни інж.Коссар перебрався до Чехо-Словаччини. В Карпатській Україні працював він як агроном і викладач учительської семінарії в Ужгороді. Одружився В.Коссар у 1922 році і прибув 1927 року до Канади в Саскатун, Саскачеван.

В Саскачеванському університеті в Саскатуні інж. Коссар доповнив свої студії з економії, осягнувши ступінь маґістра, і став на працю в цьому університеті за дослідника екології рослин.

В.Коссар очолює УНО

Скоро після приїзду до Канади інж. Коссар включився в суспільно-громадську й політичну діяльність. У 1928 році він став одним із членів-основників Української Стрілецької Громади, опісля — УНО, Українського Національного Об'єднання. В 1937 році він був обраний головою Крайової Екзекутиви УНО Канади і на цьому пості був переобраний аж до 1953 року, коли його іменовано почесним президентом УНО і Братніх Організацій. За час його очолювання УНО і БО дійшли до найкращого розвитку. Він був один з основоположників ОУКО в 1944 році.

В.Коссар і „Новий Шлях"

Володимир Коссар був постійним співробітником часопису „Новий Шлях", дописуючи на фермерські теми, а в 1950 році перебрав редагування фермерської сторінки „Н.Ш.". Деякий час у 1950 році він виконував адміністрування „Н.Ш." і в цьому ж році був обраний головою видавництва „Новий Шлях". Крім цього він був головним контролером, а згодом і головним організатором УНСоюзу на Канаду.

В.Коссар — співтворець КУК

Володимир Коссар багато спричинився до створення Комітету Українців Канади в 1940 році, в якому він був довгі роки заступником президента і координатором. Після закінчення Другої світової війни інж. Коссар з рамени КУК допоміг багато в справі оборони українських біженців у Европі, виступаючи проти насильної репатріяції до СССР та за допущення їх до Канади. Поруч громадської праці в УНО, найважливіша його заслуга була в створенні КУК.

В.Коссар — людина

Володимир Коссар, як людина, визначався багатьма чеснотами, притаманними його сильному характерові. В першу чергу — це невсипуща працьовитість і велике почуття „відвічальности" — як це він нераз підкреслював - перед українським народом. Цей принцип він поставив на перше місце у „семи віруваннях УНО" на Дев'ятій Конвенції УНО у Вінніпеґу, в січні 1943 року, опублікованих опісля в брошурі англійською мовою „Програма і рекорд", стор. 8-12. Перший принцип: віра у власні сили, обов'язок і відповідальність; інші — це віра в Канаду, Україну і в культурні традиції українського народу; в осягнення соціяльної справедливости; в моральні принципи християнства; у свободу для всіх народів і у вільну й незалежну Україну. І ці принципи є актуальні і тепер. Подібні думки є також в брошурі інж. Коссара п.з. „Для нашого добра", Вінніпеґ, УНО, 1944 р., 47 стор.

В громадській діяльності св.п. інж.В.Коссар визначався такими прикметами, як обов'язковість у праці, точність і здисциплінованість, чесність у справах громадського гроша, вирозуміння і такт у поведінці з людьми. Він завжди добре плянував і організував свою працю; болів поневоленням України; брав участь в допомозі Карпатській Україні 1939 року; остерігав перед комунізмом у Канаді; радив учитися, бо розумів вагу культури й освіти; проповідував кооперацію в різних її видах.

Володимир Коссар також був добрим батьком, і разом з дружиною він виховав сина Левка і Дочку Альму на добрих громадян, даючи їм також високу освіту бо за словами В.Коссара — „в освіті сила народу та його світла майбутність".

Н.Н.

Голова УБС відвідав Лос Анджелес

Відділ 268-ий Українського Братського Союзу в Лос Анджелесі мав шану й приємність гостити в себе голову УБС Івана Олексина, який прибув в Лос Анджелес у вівторок, 3-го листопада, після інавгурації новозаснованого Відділу ім. Августина Волошина в Сан Франсиско.

Зустріч ця відбулася від год. 7-ої до 10.30 вечора в авдиторії Української Православної Церкви св. апостола Андрія Первозваного. В зустрічі взяли участь: о. митр. Степан Голутяк з паніматкою Надією, голова місцевого Відділу Володимир Романюк з дружиною Зіною, Микола Чумак, секретар Відділу; довголітній секретар цього Відділу (сьогодні вже емерит) і його перший організатор інж. Олесь Панченко з дружиною Оксаною, члени Братського Союзу і запрошені гості з-поміж членів Українського Народного Союзу.

Вечір проходив у дуже милій атмосфері і то завдяки господарським заходам М.Чумака, який подбав про смачну і вміло подану перекуску для всіх приявних. Після проведеної отцем митратом молитви, зібрані засіли до трапези, щоб при дружній гутірці спожити дари Божі і приступити до ділових обговорювань назрілих проблем.

М.Чумак попросив до слова І.Олексина, який вичерпно з'ясував матеріяльний стан УБС, підкреслюючи якраз той невідрадний факт, що старе членство, яке організувало і розбудовувало забезпеченеві союзи рік за роком відходять, а на їх місце доплив молодих сил не дуже, потішаючий. Він закликав присутніх пожвавити працю по місцевих відділах, особливо з метою приєднання нових членів з молодшого покоління і готування нових сил, які потрапили б перебрати на себе працю й відповідальність від батьків і дідів.

На закінчення свого слова І.Олексин вручив від Виконавчого Комітету Союзу ґрамоти заслуги: довголітньому організаторові й секретареві-емеритові Відділу інж. О.Панченкові і теперішньому секретареві М.Чумакові. Грімким многоліттям присутні вшанували своїх заслужених членів.

На запити щодо заходів обидвох союзів — Українського Братського і Ураїнського Народного — об'єднатися в одну сильну організацію, І.Олексин заявив, що пляни про об'єднання обговорюються в Централях обидвох Союзів і не передбачається суттєвих перешкод для такого об'єднання. Ощадностеві ж користі в рубриці видатків на адміністрацію й діловедення були б поважні. Присутні члени Братського Союзу, як і запрошені гості з-поміж членів УНС, висловили своє вдоволення з пороблених заходів централь з метою об'єднання.

В дискусії над пожвавленням союзової праці висловлено пораду на адресу обидвох союзів, щоб на західнє побережжя Америки вислати здібних організаторів, які вміли б оживити зацікавлення й працю в існуючих відділах і які об'їхали б і ті місцевості, де ще окремі відділи не існують, але є вже задовільна кількість осіб для їхнього існування.

У виміні думок на загально-громадські теми вигинуло питання ненормального стану в УККА. І.Олексин, як заступник голови Комітету за Правопорядок в УККА, поінформував про всі дотеперішні заходи в напрямі компромісового наладнання і привернення УККА характеру централі загально-громадського порядку й престижу і висловив надію, що теперішня Управа УККА зрозуміє, врешті, що стан, який заіснував після XIII Конгресу, шкодить не тільки учасникам непотрібно викликаної полеміки, але й передусім життєвим інтересам цілого українского народу — в Україні і на поселеннях.

З дискусії на цю пекучу тему виявилося, що т.зв. „меншість" (організації, що запротестували проти вислідів XIII Конгресу) аж ніяк не являється меншістю, коли йдеться про фактичне членство, а особливо, коли мати на увазі фінансові внески на ділові потреби УККА, бо на протязі минулих літ ця меншість постачала в загальній сумі біля дві треті з усіх членських внесків.

Присутні однозгідно висловлювалися за позитивну розв'язку неполадків в УККА і за якнайскоріше усунення цієї трагічної ситуації на основі засад загально-громадської централі, яка єдина може об'єднувати й координувати зусилля всіх самостійницьких сил на терені ЗСА.

На закінчення О.Панченко відчитала з книги Миколи Новака „На сторожі України" уривок про перші організаційні зусилля й працю її чоловіка.

Молитвою о. митр. Голутяка закінчилася ця дружня зустріч.

П.Б.

ВІДОМИЙ АКТОР ВІЛЛІЯМ ГОЛДЕН ПОМЕР правдоподібно на серцевий удар і його тіло було знайдено в помешканні у Санта Моніка, Каліфорнія. В. Голден, якому минуло 63 роки життя, став популярним і дуже відомим актором після його виступу у фільмі „Сансет Булевард" в 1950 році. Вже в 1953 році він здобув нагороду Оскара за виконання ролі у фільмі „Сталаґ-17". На конті покійного актора було понад 60 фільмів.

Об'єднаний Відділ ОбВУА — Чикаґо

Члени Відділу ОбВУА — Чикаґо

Свячене 1981 року об'єднало Відділ ветеранів польської армії з Відділом Об'єднання бувших вояків українців Америки. Організатором групи польських вояків був Евстахій Ільницький, дивізійник і рухливий член ОбВУА. Ціллю такого відділу польських ветеранів було домагатися прав, привілеїв і фінансової допомоги, що прислуговує ветеранам армії альянтів, яка боролася в Другій світовій війні проти диктатури Гітлера. По волі чи неволі українці в мундирах польської армії воювали не за свою справу і не з любви до Польщі, яка на протязі довгих років завжди була проти самостійної України. Але вони були ветеранами таких з'єднань польської армії й тому їм прислуговують ті самі права, якими втішаються вояки альянтів, що виграли війну.

Старання про такий статус продовжуються, а що робити вміжчасі? Треба мобілізувати людей і також тих, які в минулій війні не воювали, але служили перед тим у польській армії.

Зібралися вояки, як то кажуть, „кумпанія невелика, але чесна". Щоби дарма не сидіти Відділ допомагав ОбВУА збирати під церквами на інвалідів і влаштував просфору і свячене, на яке запросив членів ОбВУА. Не була це „любов з першого погляду", але поволі люди звикали один до одного та зрозуміли, що немає чого їм жити окремо. Члени ОбВУА, кіш яких маліє, потребують резерви і поповнення своїх рядів, а ветерани польської армії хочуть належати до якоїсь центалі. Їм не місце в рядах колишніх дивізійників чи в рядах УПА, їм найближче ОбВУА. І так дійшло до Об'єднання соборности обох груп з приводу свяченого.

Степан Куропась

„Мово рідна"...

(Продовження зі стор. 2-ої)

...вина, а не батьків, які забирають дітей із тієї школи та посилають до інших шкіл, навіть дальших від місця їх замешкання, дармащо академія св. Юра втішається такою доброю славою, що її абсольвентів приймають до всіх найкращих американських університетів. Є, правда, і тут винятки: деякі батьки-матері які живуть в околиці Ню Йорку, у Джерзі Сиrі, висилають своїх дітей до школи св. Юра у Ню Йорку, бо вона дає ґарантію, що там не курять маріхуани і не вчать хуліганського вандалізму. Є там тепер 98 учнів плюс 108 в академії, а було понад 1,000. І корчаться українські школи у різних інших містах і містечках та грозить їм ліквідація — тільки тому, що батьки воліють посилати дітей до англомовних публічних чи приватних шкіл, як українських — виключно тільки тому, що хворіють почуттям меншовартости.

Кажуть, що природна асиміляція — невідхильна, бо вона діє через школу, англомовне оточення, товариство, кіно, радіо, телевізію. Трохи „так", але ще більше „ні". Всіх тих чинників було б замало і вони були б заслабі, щоби викоренити українство в дітей, якщо самі батьки не були б байдужні до своєї рідної української мови, якби самі батьки не були заражені бакцилем меншовартости, як би самі батьки були уважливішими до своїх дітей і до тієї мови, якою говорили їхні батьки-діти та якою говорили вони самі, заки переїхали на американський континент, викинені з рідної землі трагічними наслідками Другої світової війни. І як тут дивуватися, ремствувати, на неграмотних малоросів, що вони вважають українську мову мовою „хлопською" — „мужицькою", а російську „панською", коли тут власне наші „пани" ставляться до мови англійської, як „панської", а до української, як „старокрайової" і „непотрібної". Російський письменник В. Некрасов проголосив недавно статтю, що її передрукували й „Українські Вісті" у Дітройті, п. з. „Російська мова", де він, російський патріот, який признає, що для нього російська мова „найкраща у світі", обурюється, що ту мову зведено до „мови Леніна". Не Пушкіна, Лєрмонтова, Турґенєва, а Леніна, бо зроблено з неї інструмент русифікаторської системи. І Некрасов глузує з якогось яничарського українського підсовєтського поета Михайла Масла, який в одному своєму вірші прославляє російську мову, як „велику мову братнього народу, мову дружби і ленінських стремлінь, передавайсь від роду і до роду, єднай серця майбутніх поколінь".

Засуджували в Українському Конгресовому Комітеті генерала Петра Григоренка за його „політичну концепцію, яка полягає у тому, що — за його твердженням — компартія є головним русифікатором і в тій компартії активну участь беруть наші-таки українці. Але ж таких яничарів чи безхарактерних, страхом перейнятих Михайлів Маслів, багато — і вони допомагають русифікувати Україну, прославляючи „мову Леніна", мову „старшого брата". Проте тут, в Америці ніхто не наказує прославляти мову Вашінґтона, Франкліна, Лінкольна чи Реґена, бо всім тим минулим і тепершнім американським державним мужам ні трішки не залежало і не залежить на тому щоби батьки, льояльні виконавці американських законів і активні в американському громадсько-політичному та громадському житті, не вчили водночас своїх дітей української мови. Коли це безперечна аксіома, що чим більше мов знає людина, тим глибша його культура і тим ширший світогляд, то як можна викреслювати із свого родинного дому українську мову, як „непотрібну"?!

Колись вчили нас ще у народній школі чи в нижчих клясах гімназії наївненький віршик Сидора Воробкевича, буковинського поета Данила Млаки: „Мово рідна, слово рідне, хто тя забуває, той у грудях не серденько, а лиш камінь має". Ніхто з нас, тодішніх дітей, у найбільш фантастичному сні не уявляв, що колись той скромний наївненький вірш Воробкевича стане найболючішою проблемою — проблемою бути-не-бути українській нації в Україні та українським поселенням в діяспорі. Чотири мільйони українців у СССР поза межами України позбавлені української школи, газети, рідної мови в радіо, засуджені на асиміляцію до „старшого брата", до включення себе у „совєтський нарід". Але других кругло чотири мільйони українців, розсіяних у діяспорі, мають змогу зберегти і плекати українську мову, мову своїх предків, які вже тисяча років тому прийняли християнську культуру, яка спершу промінювала з Візантії, згодом зі Заходу. Відкіля взялося це жалюгідне почуття меншовартости в українських людей з таким світлим культурним минулим? Відкіля взявся цей короткозорий, немудрий, недоцільний і нелогічний опортунізм, ніби плекання рідної мови „непотрібне" і для кар'єри дітей „шкідливе"? Відкіля взялося в українських людей стільки каменів, замість сердець?!

Правду сказав Борис Левицький, що він не астролог. Треба астрологів і магів типу тибетських „гуру", щоби розгадати тайну такої поведінки, такої психіки українських людей, які, як отой Михайло Масло чи голова компартії УССР Володимир Щербицький сприяють творенню „радянського народу", або тут, в Америці, відштовхують своїх дітей від українства, хоча ніхто з американців цього не вимагає...

ХРАМОВЕ СВЯТО

Юніондейл, Л.І. — В неділю, 22-го листопада ц.р., українська православна парафія св. Архистратига Михаїла в Юніондейл на Лонґ Айленді, при 237 Мейн авеню, влаштовує Храмове свято. Рано, о год. 10-ій буде відправлятися Архиєрейська Служба Божа, яку служитиме первоієрарх УП Церкви Владика Мстислав в сослуженні священства та протидіякона Володимира Поліщука. Після Богослужби буде відправлено Молебень в намірені українського народу. Після відправ — бенкет в церковній залі о год. 12-ій.

ЗУСТРІЧ З Т. ВИРСТОЮ В БОСТОНІ

Бостон, Масс. — В неділю, 22-го листопада ц.р., від год. 12-ої дня тут в парафіяльному домі УКЦеркви Царя Христа при 146 Форест Гіллс в Джамайка Плейн відбудеться показ картин і зустріч громадянства з українським мистцем з Парижа Темістоклем Вирстою. Виставка образів Т. Вирсти відбувається тепер в бібліотеці Бейкер Гарвардського університету.

Д-р М.Іванчук доповідав на сесії УВАН

На сесії УВАН у Вінніпеґу в дні 25-го жовтня, яка була повністю присвячена 90-річчю українського поселення в Канаді, головну доповідь мав д-р Михайло Іванчук, в якій він основно обговорив три перші українські колонії в Манітобі: Стюартбирн, Теребовля, Плезент Говм. Доповідач, як довголітній інспектор публічних шкіл Манітоби, а останньо, в пенсійному віці, сумлінний дослідник українського поселення, знаючи докладно терен і матерію, з'ясував присутнім деякі деталі, досі ще не нотовані на студійних сторінках. Доповідач заперечив твердження деяких дослідників, мовляв, з українських земель виїжджала сама біднота. В дійсності, в початках їхали заможніші люди. За його даними, наприклад, у липні 1897 року, коли приїхало до Канади 27 родин, вони привезли зі собою 5,800 долярів. Пересічно припадало на одну родину більш ніж 200 долярів. У той час це були великі гроші. Теж не було серед українських поселенців тієї великої неграмотности, як дехто про це пише. Неграмотні не побудували б читалень, народних домів, не організували б часописних видавництв тощо. Ще цікавіші приклади навів доповідач про стан здоров'я поселенців. Згідно зі статистикою міністра внутрішніх справ, комішенера іміґрації з 1904 року Канада депортувала тоді деяких хворих. І так в цифрах: ісляндців — одного на 224, жидів — одного на 336, поляків — одного на 566, а українців (галичан і буковинців за статистикою) — одного на 1450. Про ці перші транспорти до Канади дбав всесторонньо д-р Осип Олеськів і недаремно поселенці називали його „батьком української канадської іміґрації". Були й інші деталі, з якими присутні познайомились. І мав слушність проф. Я.Розумний, який представив доповідача, як сумлінного та прицизного дослідника. Він теж поінформував, що д-р М.Іванчук готує до друку нову працю в англійській мові під заголовком „Профілі піонерів" — „Українські поселенці в Манітобі".

Д-р Іванчук досі видав про Манітобу такі праці: „Історія українського поселення в околиці Гімлі", а в англійській мові: „Ялинка, болота й каміння".

Д-р М.Іванчук є уродженцем Гімлі і звідси в нього така глибинна обзнайомленість з тереном. Перу його належать численні часописні статті на теми виховання, організації українського учительства та канадської історії.

Сесія УВАН відбулася в авдиторії Центральної міської бібліотеки. Там теж була виставка різної документації до 90-річчя українського поселення, яку влаштував Військово-Історичний Музей й Архів УВАН. Виставку відкрив куратор музею д-р Михайло Марунчак; назвавши виставку символічною: з уваги на брак обширних приміщень, не можна було виставити всіх матеріялів.

В часі відкриття виставки мгр Іван Геврик передав на музей пожертву від Українського Народного Союзу в сумі 300 долярів. Голова читальні Просвіта В.Цап заявив, що провід читальні „Просвіта" вирішив передати свій архів до Військово-Історичного Музею.

На сесії вшановано світлу пам'ять д-ра Юрія Любинського, професора Манітобського університету та дійсного члена УВАН, який упокоївся в дні 7-го вересня цього року.

Також в цей час надано почесні грамоти учителям-піонерам, так званим „вісімдесятникам", живучим ще випускникам Брендонського семінара, а зокрема тим, які найдовше трудилися на полі двомовного шкільництва, навчаючи української мови часто поза годинами своєї праці та програми. Такі грамоти отримали: Ярослав В.Милоський, Степан Радомський і Петро Гуменюк, єдиний, який зміг взяти участь в сесії УВАН. Присутні нагородили 86-річного П.Гуменюка бурею оплесків.

Сесія УВАН мала святковий характер 90-річчя.

Н.Н.

Клівленд урочисто відсвяткував Листопадовий Чин

Правдоподібно, це перший раз в історії Клівленду, що на відзначення Листопадового Чину простора заля Святопокровського Осередку (біля 1,200 місць) була вщерть заповнена учасниками святкувань.

Магічною силою, що притягнула таку кількість присутніх, був відомий, чи не один із найкращих чоловічих хорів на поселеннях, філядельфійський хор „Прометей" під енерґійною й фаховою батутою молодого надійного диригента Михайла Длябоги.

Свято відкрив голова місцевого Відділу УККА д-р Богдан Футей і попросив найстаршого віком комбатанта проф. Романа Лесика перевести святочний апель.

На залю у своїх організаційних однострoях з піднесеними національними й організаційними прапорами вимаршували виструнчені відділи Пласту, СУМ-А та члени всіх комбатантських організацій.

На наказ „Струнко" — „Поляглим за волю України честь віддай" лави молодечих організацій і комбатантів з похиленими прапорами, мовчки, з думками у найближчому майбутньому таки довершити діло своїх батьків і дідів, віддали честь тим, які впали на полі слави в обороні рідної землі.

На наказ „Спочинь" хорунжі винесли прапори на сцену та поставили їх перед повішеним на килимі великим золотим тризубом та датами 1918-1981.

На запрошення голови для виголошення святочного слова на сцену вийшов дир. Іван Микита, відомий громадський діяч колись в Лорейні, а тепер в Клівленді, й привітав присутніх та з питомою йому вервою виголосив промову. Публіка з великою увагою вислухала дуже добру змістовну доповідь про великі дні нашого недавнього історичного минулого.

Усю мистецьку частину програми заповнив гостинним виступом хор „Прометей" з Філядельфії під орудою диригента Длябоги і під акомпаньямент піяністки Ірени Пелех.

У першій половині виступу хор виконав наступні пісні: „Хор підземних ковалів" муз. Людкевича, „Огні горять" Шевченка, муз. Воробкевича - Людкевича; „У неділеньку святую" сл. Шевченка муз. Стеценка. Піяністка І.Пелех заграла угорську рапсодію ч.6 муз. Ліста.

У другій частині програми хор виконав „Хор норманів" К.Устіянович-А.Вахнянин, „Дума про перелюбство" І.Гнатюк - М.Длябога; „Хор бранців" Шевченко-Лисенко; „Пісня рибалок" А.Гулак-Артимовський, „Осіннє сонце" М. Рильський-М.Длябога; „Карпати" Д.Луценко-І.Шамо, „Плотогони" Т.Севернюк - А.Кос-Анатольський. Солістами в хорі і на фортепіяні виступали: Ігор Кушнір, Омелян Татунчак, Зенон Чорнобіль, Мирон Касіян, Іван Павлічка.

Піяністка І.Пелех у другій частині програми виконала Прелюдію ес-дур оп. 7 ч. 2, Прелюдію фіс-моль оп. 4 ч.2 і Етюд е-моль оп. 19 ч. 4. Всі три твори вона виконала по мистецькому. Реакція публіки на її гру була надзвичайно прихильна. Фахову оцінку її гри лишаю фахівцям-музикам.

Усі пісні хор виконав із великою прецизністю. Добрі голоси, дисципліна, енерґійний диригент надають виконуваним пісням надзвичайної гармонійної милозвучности. Хор має також добрих солістів, які свої сольові партії виконали бездоганно.

Чулий акомпаньямент Ірини Пелих, здібної піяністки, спричинився у великій мірі до успіху мистецької частини програми.

При кінці хочеться завважити, що не в кожній залі треба співати завжди фортіссімо, деякі пісні звучали заголосно, а програма була дещо задовга, понад три години

С.І.В.

ПОЧЕСНА ЛИСТА ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ

ЯКІ СКЛАЛИ СВОЇ ПОЖЕРТВИ НА НАУКОВУ Й ВИДАВНИЧУ ПРАЦЮ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА ВПРОДОВЖ 1980 РОКУ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В ЗСА
302-304 W. 13th Street
New York, N. Y. 10014
Tel. [212] Wa-9-7622

ЗАПИСИ

5,000 дол. — сл. п. О. М. Мицишин
1,000 дол. — сл. п. Володимир Венгер
578.86 дол — сл. п. Василь Григорчук

Пожертви

3,000 дол. — Ярослава Чубата
1,199.34 дол. — К. Кордова, Австралія
500 — УНС Джерзі Сиrі
350.— М. Чировський

По 300.— А. Бачмага, сл. п. В. Дмитренко

По 250.— Ірена Гребеняк, у пам'ять бл. п. Батька і Брата

$205.— Збірка на сходинах по сл. п. Ярославі з Рубчаків Барнич у Клівленді. Зложили слід. жертводавці: п-во Сидір 10.—, Р. Колодій 10.—, Ю. Паньків 5.—, Л. Філинська 10.— п-во Гірняки 25.—, п-во Микити 10.—, п-во Грибики 5.—, п-во Касараби 20.—, п-во Ковчі 5.—, п-во Хміляки 15.—, п-во Завадівські 5.—, І. Подригула 10.—, Укр. Муз. 20.—

По 200.— Евгенія і Марія Цісики, у 10-ліття смерти сл. п. О. Цісика, Александра Бакович. Збірка у 10-ліття смерти сл. п. О. Цісика

$175.— п-ні В. Окіншевич
167.— Відділ НТШ в Чикаго
150.— Я. Рожанковський
130.— Ю. Мігайчук
120.— Д. Фаріон

По 100.— С. Войтович, сл. п. Я. Воєвідка, О. Кекіш, В. Клюфас, Г. Макаренко-Лобай, Валя Калин-Магмет, Я. Плескун, В. Петришин, В. Рак, Віра Стангаль в пам'ять сл. п. Б і О. Стеткевичів, М. Свідан, Б. А. Филипчак, Б. Целевич, М. Ступка

$75 — І. Макаревич

По 70.— В. Душник, І. Метіль
65.— М. Дудра
60.— О. М. Безручко
55.— О. М. Біланюк

50.— Галина Боа, М. Грушка, Б. Галаган, В. Галичин, О. Ґріффо, Іванна Джус, П. С. Демус, Стефанія Диба, М. Зелик, Т. Залуцький, о. В.Іващук, Б. Крук, С. Кічоровська, Марта Крамарчук, М. Крижанівський, плк. І. С. Карк, Надія Кулинич, П. Т. Моцюк, Я. Макарушка, Я. Микулович, УККА—Льорейн, Й. Оришкевич, В. Оренчук, В. Петришин, П. Прокопенко, С-з Укр. Католиків „Провидіння", Я. Політило, І. Панчук, Р. і І. Придаткевичі, М. С. Рудницька, Укр. Фед. Кред. Унія-Рочестер, Б. Романенчук, К. Рогозинський, О. Д. Снилик, А. Смакула, О. Котик-Степанович, Р. Смик, Евгенія Савчук, С. Стецура, Р. Трешньовський, М. Харкевич, о. митр. М. Харина, М. Богачевська-Хомяк, А. Школьнік, В. Ящун

По 45.— М. Слюсарчук, В. Ґвоздецький

По 40.— П. Андрусів, М. Богатюк, В. Барсон, О. Б. Бабяк, Р. Воронка, В. Верган, Б. Городинський, С. М. Горак, Р. Голіят, А. Драган, Р. Ільницький, М. Кушнір, В. Калинович, І. Коропецький, Б. Корчмарик, Марія Літепло, М. Лободяк, В. Лучків, М. Марголіна, О. Омецінський, Б. і Н. Петріна, П. Ю. Петренко, М. Пап, Р. Палажій, І. Періг, Я. Старосольський, І. Соневицький, З. Снилик, В. Трембіцький, О. Третяк, О. Трофіменко, А. Фединський, І. Шенґера, М. Яримович

$35.— Е. Карпінська

По 30.— П. Бабяк, Б. Боярський, Е. Богачевський, Р. Барановський, А. Бульба, А. Вовк, І. Головінський, М. Грещишин, Я. Гурський, М. і Г. Дуби, М. Диміцький, Е. Жарський, В. Жила, М. Кучер, О. Кудрик, В. Коритник, С. Костик, В. Мизак, Я. Микулович, В. Наконечний, М. Новосівський, І. Овечко, В. Палідвор, О. Попович, В. Сушків, Українська Самопоміч — Фед. Кред. Унія — Філядельфія, Р. Федорів, І. Фур, Н. Фединський, С. Федюк, З. Храпливий, С. Хрепта, М. Чаповський, І. Заяць

По 25.— Т. Артимович, Христина Блаженко, Братство св. Миколая відд. 12 „Провидіння", І. Боярська, о. В. Базилевський, В. Богданів, Галина Врецьона, В. Ґаллан, Я. Ґелета, Марія Дицьо, Г. Дробний, Марія Галичин, К. Дудинський, Т. Домбчевський, П. Гладкий, С. Жуковська, І. Книш, С. Касіян, П. Крамаренко, Пелагія Кучкуда, О. Кононенко, І. Коцур, Я. Курдидик, М. Калинич, П. Куриленко, Г. Карапінка, Ксеня Калмук, М. Косс, Ф. Коцур, Анна Книш, Б. Курилас, О. Лужницький, Л. Мостович, А. Мацюрак, Галина Ніхольс, Р. Осінчук, М. і П. Одарченки, П. Пшик, П. Пунда, В. Пакуляк, Н. Прегар, Я. Падох — в пам. сл. п. Л. Окіншевича, В. Прокопів, П. П. Панкевич, А. Рущицький, В. Реннер, Мира Сагайдак, М. Степаненко, А. Слюсарчук, М. Салдан, О. Стрільбицький, А. Соколовський, Самопоміч—Фед. Кред. Кооп. Балтімор, Дарія Савдик, о. П. Скрінковський, І. Старожитний, Марія Савицька, В. Сочинський, В. Сосяк, о. М. Федорович, О. Цибрівський, о. Е. Шараневич, В. Шкільник, М. Чопівський, Анна Черевайко, С. Цимбала, О. Щудлюк, Л. Єнсен, о. Арх. П. Ямняк, О. Яблонська, І. Харамбура

$24.— І. Калиневич

По 20.— О. Андрушків, Р. Андрушків, В. Бобенко, Н. Бульба, М. Бойчук, Е. Басюк, Катерина Бадан, П. Балей, В. Бабій, Катерина Баран, Т. Боровський, М. Богатюк, Ю. Бачинська, О. Волянський, Р. Вомпель, В. Ваньо, В. Воронка, Г. Гагарин, В. Гнатюк, В. Гуглевич, В. Гуцалюк, М. Дозорський, Катерина Денисенко, о. Т. Дурбак, В. Дучинський, Л. Долинська, І. Дзівак, Кл. Жмуркевич, М. Жмуркевич, М. Кравець, М. Курчак, Б. Кобилецький, Д. Кострубяк, Б. Кузишин, Б. Котис, Л. Калинич, Надія Камерон, К. Кебало, А. Лісікевич, Л. Луців, А. Мазур, Е. Матковська, Я. Музичка, Р. Миколаєвич, А. Маркевич-Банах, Л. Мурський, Олена Нессін, П. Оришкевич, А. Олесюк, В. Онуферко, Л. і Л. Онишкевичі, М. Овчаренко, В. Олексюк, М. Попович, І. Пашковська, п-во Г. Павлічки, Н. Пінковський, Р. Поритко, Я. Петрущак, М. Прокоп, сл. п. Іванна Ратич, Г. Саєвич, М. Самчишин, Б. Стельмах, Т. Сенковський, О. Суховерський, Марія Фішер-Слиш, В. Сорочак, В. Савчак, В. Стойко, Оксана Ткачук, Галина Ляшенко-Тетеревніков, А. Турчин, В. Трубіч, І. Телюк, С. Федюк, С. Цимбала, М. Швед, П. Ярема — похоронне заведення, С. Яблонський

По 15.— Оксана Ашер, М. Біда, П. Бойчук, П. Вигінний, М. Головінська, О. Головацький, І. Зелик, П. Костечко, С. Костик, Аркадія Коцибала, Р. Кухар, О. Линн, В. Лев, В. Медвідь, Я. Матковський, Евдокія Міщенко, Р. Миколаєвич, М. Мичковський, С. Небеш, М. Лаврів, Л. Роговська, І. Світ, М. Слободян, М. Скальський, Т. Самотулка, о. В. Середович

$12.— І. Тилявський

По 10.— о. Н. Антохій, М. і О. Андрейки, І. Антоняк, Т. Білостоцький, Христина Бойчук, Р. Бурачинська, В. Бакад, Д. Бобеляк, Е. Басюк, Я. Бігун, о. А. Бек, Ю. Бережницький, П. Богданський, М. Венгер, М. Войтович, С. Волянський, Лідія Вовк, О. Волянський, О. Войтович, В. Віршук, Л. Вербицький, п-во Головацькі, п-во Гички, І. Петчко-Гевко, о. М. Головінський, Р. Голод, В. Гошовський, П. Грицак, В. Ґіна, С. Ґоляш, П. Ґула, С. Ґатц, В. Дучинський, Марія Дурбак, Р. Дикий мол., П. Демків, В. Джуль, М. Дзьоба, Е. О. Дерій, Г. Демидович, К. Денисенко, С. Єрмолович, І.І. Журківський, Р. Загайкевич, О. Залізко, А. Залізко, Лідія Ігнат, М. Ільків, О. Іванів, О. Корчак, М. Клімко, В. Когутяк, Л. Кріслатий, М. Качкенович, В. Король, М. Карачевський, С. Кікта, П. Кузяк, Е. Костюк, В. Качмар, п-во Кальби, Анна Кошовари, Ліда Колодчин, Р. Колодій, Ю. Катречко, А. Королюк, О. Клюфас, І. Кузів, С. Куропась, О. Кузьмович, М. Климишин, Д. Крижановський, Н. Когут, С. Костів, Наталія Коваль, І. Лучків, Л. Лямпіка, М. Лоза, Т. Лотоцький, П. Лещишин, Б. Лончина, В. Левицька, Г. Лозинський, Г. Малік, Євдокія Міщенко, В. Мерещак, В. Михайлів, П. Мегик, Р. Міхняк, Ю. Мачук, А. Маркевич, Л. Микита, В. Марчук, Анна Никифоряк, о. І. Нагаєвський, В. Ничай, Я. Олійник, Володимира Падох, Я. Петрущак, В. Попович, Маруся Попович, О. Питляр, Т. Печерський, І. Пеленська, М. Палей, М. Пежанський, Г. Павч, М. Раковський, Б. Раковський, Б. Ракочий, Б. Робак, Л. Рудницький, Ю. Савицький, С. Самбірський, Б. Сатурський, Ю. Свищук, В. Сенютович, О. Скібіцький, А. Станко, М. Стефанів, О. Соколишин, М. Сольчаник, Р. Сочинський, А. Супрунович, М. Турецька, Н. Фединська, п-во Федорів, п-во Філі, І. Фур, Р. Хомяк, І. Цьолко, В. Черевайко, О. Човник, М. Чопівський, Н. Чорний, С. Чорний, Я. Шавяк, В. Шандор, Ю. Штендера, Боженна Юревич, М. Яцух

$8.— Т. Воробець
6.— Т. Лотоцький
5.— або менше на суму 417.07

Разом $26,217.27

Наукове Товариство ім. Шевченка щиро дякує всім жертводавцям, при помочі яких можна було успішно продовжувати понад столітню місію, що її на полі української науки виконує це Товариство. Оперте на віщому Слові Шевченка Товариство розбудували й перемінили на справжню національну Академію Наук, Михайло Грушевський, Іван Франко й другі будівничі української науки.

Після заборони НТШ окупантами України, москалями й німцями, воно гуртом вийшло на еміґрацію під проводом свого голови проф. Івана Раковського й досі продовжує розбудовувати українську науку у вільнім світі й знайомити з нею чужинців. Ця місія ще важливіша тому, що в окупованій Україні немає вільної науки, а втім й ці залишки, що збереглися, поставлено на службу ворожої пропаганди.

Особливо своїм обов'язком НТШ вважає участь українських представників на загально-американських і світових наукових конференціях та видавання по можливости більше наукових творів передусім українською мовою, яку щораз більше усувається із книжок і журналів на Україні. Ваші пожертви, Дорогі Жертводавці, дозволили нам вже на еміґрації видати понад 50 томів найстаршого українського серійного видання „Записки НТШ", біля сотні книжок серії „Бібліотека Українознавства", біля 20 реґіональних збірників у серії „Український Архів" і чимало інших.

На друк чекають десятки нових праць, а на наших учених нові світові з'їзди. Допоможіть своїми новими пожертвами продовжувати нашу вікову місію.

Водночас звертаємося до всіх українських установ, зокрема фінансових, і до українських громадян з проханням й закликом скласти свої щедрі пожертви на нашу працю в 1982 році та погодитися стати членами-прихильниками НТШ.

НТША користується податковими пільгами (текс екземпт статус), тому вплати членських вкладок і пожертви можна відтягати від податку.

ПРОСИМО ПЕРЕСИЛАТИ ВАШІ ПОЖЕРТВИ ДО:
SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY, INC.
302-304 West 13th Street • New York, N.Y. 10014

УПРАВА НТШ

ПАМ'ЯТНИК НА МОГИЛІ ПОЕТА О. СТЕФАНОВИЧА

ЗВІТ І ПОДЯКА КОМІТЕТУ

У 5-річчя смерти видатного нашого Поета, Олекси Стефановича, появився 1975 р. у в-ві „Євшан-зілля", коштами Т-ва Волинян у Торонто його „ЗІБРАНІ ТВОРИ", а 7 листопада 1979 р. посвячено на його могилі, на цвинтарі-Пантеоні в Бавнд Бруку гранітний пам'ятник. Акту посвячення довершив і слово про Поета сказав Мит. Мстислав, співав хор студентів Богословії, з громадою вірних взяли участь письменник Улас Самчук-голова Гром. Комітету побудови пам'ятника, поет О. Тарнавський-голова ОУП "Слово", члени Ділового Комітету А.Степанюк, П.Шліхта, а голова І.Міщена промовляв від імені Комітету.

Пам'ятник побудовано завдяки передусім пожертвам Громадянства і Кредит. Кооператив - пожертви з Канади дали суму 1029.50 дол., з терену ЗСА 1124 америк. дол. Кошт пам'ятника — 2500 америк. дол. Решту коштів покрило Т-во Волинян. Провірку прибутків і витрат провела Контр. Комісія Т-ва Волинян. Усім Вшан. Жертводавцям - щиросердечна подяка - наш довг вдячности Поетові за його високомистецьке творче Слово ми спільно гідно й достойно сплатили.

Комітет, сповнивши своє завдання - розв'язався.

За Громадський Комітет побудови пам'ятника

УЛАС САМЧУК, голова — **АНТОНИНА ГОРОХОВИЧ,** секретар

За Діловий Комітет

ІВАН МІЩЕНА, голова — ПЕТРО ШЛІХТА, касир

ВИКАЗ ПОЖЕРТВ НА БУДОВУ ПАМ'ЯТНИКА НА МОГИЛІ О. СТЕФАНОВИЧА

КАНАДА:

Гуртівня Ю-Бі-Ей, Торонто 150, по 50 - Кред. Кооператива Півн. Вінніпеґу, С. і А.Степанюки, О. і А.Трояни, по 25 - І. і Р.Вжесневські, Кредит. Спілка „Віра", Вінніпеґ, Інститут Дослідів Волині, Т-во „Волинь", Вінніпеґ, У. Народна Каса, Монтреал, В.Гриник, Я. і М.Шафраноки, З. і І. Шлапаки, І.Міщена, по 20 - п-і М.Волосевич, П.Волосевич, М.Дащук, Комюніті Траст Ко., Торонто, Кредит. Спілка „Карпатія", Вінніпеґ, П.Королюк, У. Кредит. Спілка, Судбури, п-і Л.Мулевич, І.Онуфрійчук, І.Фірчук, по 15 М.Андрійчук, І.Довгаль, по 10 - П.Божик, І.Баран, В.Вознюк, Д.Волинець, М.Гетьманчук, Н.Кавун, п-і Н.Козій, І.Котульський, Б.Оранський, О.Петрашко, п-і З.Плітас, П.Родак, А.Славич, п-і д-р І.Тимошенко, В.Турченюк, П.Шліхта, п-і Г.Янішевська, М.Семенчук, по 5 - п-і Г.Жаровська, Ф.Карпюк, п-і Р.Келембет, Н.Ключко п-і д-р О.Копач, В.Коханський, К.Марченко, А.Москалюк, М.Михайлов, В.Муж, Т.Ничипорчук, І.Онуфрійчук, п-і Г. Палієнко, п-і Л.Пендзей, І.Похильчук, А.З.Ревко, А.Роніш, по 4.50 - П.Гупалівський, З.П.Шаварський, по 2 - І.Ковалюк, А.Курдидик. Разом - 1209.50 кан. дол.

ЗС АМЕРИКИ:

По 100 - д-р М.Данилюк, Г. і М. Панченки, У. Кредит. Спілка Ню Джерзі, по 50 - о. д-р П.Іваків, У. Федер. Кредит. Спілка Ню Йорк, по 25 - Б. і Т. Дзіваки, І.Керницький-Ікер, В.Лучкань, о. Д.Малюца, о. Д.Мамчур, о. А.Селепина, 29 - А.Трачук, по 20 - п-і Г.Гришко, Т. і М. Депутати, М. Колодчин, М. і Б.Круки, п-і Е.Святківська, д-р М.Степаненко, В. і В.Якимчуки, по 15 - З. і К. Депутати, О.Депутат, по 10 - „Бест Лоріст", Чикаґо, Г.Глинський, о. В.Іващук, І. Колін, о. М.Куданович, І.Німилович, д-р П.Новоселечний, Д.Петрівський, п-і Л.Сілецька, п-і Г.Степаненко, У. Федер. Кредит. Спілка, Скрентон, У. Кредит. Спілка, Мінеаполіс, Фед. Кредит. Спілка Ню Йорк, 2-нд Аве., О.Шендюк, Л. і І. Яріші, п-і Ал.Ортинська, по 5 - М.Амброзяк, п-і К.Бойко, І.Бойко, д-р М. Бойко, П.Вітрук, п-і Л.Гайдучок, Л. і І.Гаращук, С.Голуб, В. Даниш, М. і Ю.Дрозди, А. Жучок, п-і Б Захарясевич, М.Каркоць, П.Кашога, В.Климчук, п-і Евф. Кормило, В.Кормова, П.Кукіль, А.Кушнір, д-р А.Лисий, п-і О.Маламчук, п-і М.Маль-Малюта, В.Мерещак, С.Ольшанський, П.Правдюк, Р.Романишин, М.Свистун, п-і Г.Сегейда, В.Станиславів, М. і Ю.Степаненки, Т.Твазюк, Т.Теліга, У.Кредит. Спілка, Маямі, М.Фірчук, І.Шайда, п-і С.Шумська, В. і Л.Чудовські, по 3 - І.Дячук, М.Лучко, по 2 - М.Денисюк, п-і Л.Гелецінська. Разом - 1124 амер. дол. Разом Канада і ЗСАмерики 2153.50.

Вшан. Жертводавцям — ще раз щиросердечна подяка!

Активний Гемпстед

В повакаційному часі, на протязі трьох тижнів, заходами 42-го Відділу ООЧСУ в Гемпстеді, Лонг Айленд, під протекторатом УККА відбулися дві імпрези: 27-го вересня—День Родини, а 18-го жовтня—відзначення 40-ої річниці Акту 30-го червня 1941 року.

Концерт попередили Служби Божі в намірені українського народу, які відправили в українській католицькій церкви св. Володимира—о. Емілян Шараневич, а в українській православній церкві св. Михаїла—о. д-р Семен Гаюк. Мистецька частини програми відбулася о год. 3-ій по полудні в залі Центру УКЦ св. Володимира в Юніондейл.

Свято відкрила голова Відділу мґр Катерина Мицьо, яка після привітання гостей , між іншим, сказала: „Так склалось, що в нашій громаді ці святкування відбуваються в, місяці жовтні, місяці, в якому радість і смуток обнялись, в місяці, коли наше славне козацтво святкувало Покрову, коли створилось новітнє козацтво—легендарна УПА, і місяці, в якому 22 роки тому згинув від кулі московського агента Сташинського св.п. Степан Бандера, провідник ОУН, яка була творцем Акту 30-го червня.

Про події Другої світової війни, про боротьбу різних народів, про їх жертви, успіхи і невдачі написано вже, мабуть, мільйони книжок і статтей, відбуто ряд конференцій, випущено чимало фільмів. Неоднократно заторкується в них і українське питання, часами об'єктивно в правильному історичному насвітлені, але, нажаль, найчастіше фальшиво.

Ми зійшлися сьогодні тут не тільки для того, щоб відзначити ще одну важливу дату в історії українського народу, але також щоб бодай частинно проаналізувати ці події в історичному контексті. Ми зійшлись також, щоб вшанувати пам'ять і схилити свої голови перед тими державними мужами і звичайними людьми, котрі не заколисували себе наївно, що довгожданну волю несуть в Україну із заходу брунатні полки, а навпаки—нову наругу, нове поневолення і нову руїну. Тих, котрі мали візію і мужність бути творцями новітньої історії України, котрі своєю хороброю поставою в ті жорстокі часи доказали, що не родяться, а творяться герої боротьби за волю рідної землі." Відтак на заклик голови Відділу присутні однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять всіх тих, які віддали своє життя за волю України.

Мистецькою частиною свято вміло провадив Петро Шанайда.

Головну доповідь виголосив голова КУ СУМ-А д-р Аскольд Лозинський. З великою увагою присутні прослухали цю доповідь, в якій прелеґент, цитуючи духовних отців, українських і неукраїнських письменників, поетів та політиків, зробив історичну аналізу стремлінь до волі поневолених народів, в тому й українського, який не сміє спокійно приглядатися світовим подіям, а мусить бути в стані поготівля.

Він говорив також про історичне значення Акту 30-го червня в світлі тяглости боротьби українського народу, а також про рівень національної свідомости творців Акту.

Мистецька частина свята, в якій брало участь біля 70 молодих осіб, була добре обдумана під оглядом змісту і уложення точок та справно переведена. Спільна рецитація, „Монтаж з творів поетів-упістів", добре виконана дітьми школи українознавства з солістом Адріяном Каратницьким, впровадила слухачів в цей період української історії, сторінки якої записувались під час Другої світової війни.

Поема „Марена" Марка Боєслава у чудовому виконанні Данусі Качмарчик зворушила присутніх до сліз. Здавалось, що перед нами справді стоїть молода українка, з якою ми спільно переживаємо драматичну перемогу її преображення із колишньої комсомолки, затруєтої большевицькою пропаґандою, в українську патріотку-підпільницю.

„Вічний революціонер" Івана Франка з великим відчуттям виконала учениця Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької Мотря Мац. Виступ місцевої танцювальної групи „Скоморохи" під мистецьким керівництвом Роми Прийми-Богачевської присутні прийняли з ентузіязмом. Молоді танцюристи виконали три танці, за що публіка нагородила їх рясними оплесками. Особливою атракцією свята був виступ дівочого хору „Жайворонки" при Осередку СУМ-А в Ню Йорку під керівництвом Лева Стругацького, акомпаньямент Соні Шерег. Відкрилась заслона, і на золотаво-малиновому тлі сцени присутні побачили понад 40 молодих дівочих постатей в прекрасних вишиваних суконках.

Програму виступу хору заповідав невтомний громадський діяч, виховник молоді, любитель української пісні, довголітній голова Осередку СУМ-А в Ню Йорку і опікун „Жайворонків" Корнель Василик.

По залі понеслись слова і мелодії чудових українських пісень, які присутні приймали із великим захопленням. За кожну пісню присутні нагороджували хор грімкими оплесками, а під кінець двоє дітей піднесло їм кошик квітів.

Гарною несподіванкою для всіх була присутність на концерті,—перший раз в нашій громаді—19-ох братчиків і їхнього опікуна о. Максима з манастиря Отців Василиянів в Ґлен Кові. За це належиться признання організаторам свята, які не тільки запросили їх, але також зорганізували для них транспортацію. Цю вдалу небуденну імпрезу, в якій взяло участь понад 200 осіб, закінчено відспіванням національного гимну.

Присутні ще довго ділились враженнями при каві і солодкім, які приготувала Оксана Ільницька.

К.Буран

Св. Покрова — свято зброї

Український Культурний Центр в Голливуді, Флорида, працює успішно вже п'ятий рік. Тут приміщаються: Відділ ООЧСУ, відділ Української Народної Помочі, відділ Об'єднання Жінок ОЧСУ, Товариство Українських Підприємців і Професіоналістів, відділ Українсько - Американської Кредитової Спілки, відділ УККА Південно-Східньої Флориди, Рідна Школа та Український Національний Хор, душа різних імпрез, під мистецьким керівництвом М.Івашка.

Як щороку, так і тепер, гарною програмою урочисто відзначено це традиційне свято Українського Козацтва, що під покровою Божої Матері боронило українські вільності перед дикими ордами з півдня і півночі.

Програму відкрито американським гимном (по-українському), а о. митрат Лев Опока молитвою до Богородиці започаткував програму та вступним словом відзначив Покровительку-захисницю української зброї.

Головну промову виголосив проф. д-р Ст. Галамай, в якій нав'язав до вступного слова про боротьбу наших предків аж до останнього Акту проголошення самостійної Української Держави 30-го червня 1941 року. Доповідач зупинився довше на останньому періоді нашої визвольної боротьби— до славної УПА, що зі своїм командиром ген. Тарасом Чупринкою під Покровом Божої Матері по-геройському боролась проти ворогів України, що озброєні наймодернішою зброєю змагались поміж собою за загарбання українських плодючих земель.

У мистецьку програму ввійшли: Український Національний Хор; деклямації: Н.Мудрейко, інж. В.Полярний, діти Рідної Школи, Тарас Короленко, Андрійко Полярний та Наталка Гаврильців.

Свято закінчено українським національним гимном.

Треба згадати, що старанням місцевого УККА відбулося в червні ц.р. величаве свято 40-річчя проголошення Української Самостійної Держави, а тепер іде підготова до Листопадового та Січневого Свят.

Український Культурний Центр служить також місцем для Богослуження щонеділі від 10-ої до 12-ої години полудня. Молимось за українських політичних в'язнів, за всіх героїв, що життя своє віддали за Україну, та за ввесь український нарід, щоб Бог йому єдність і волю подав.

О. Л.Опока

У СЬОМУ РІЧНИЦЮ БОЛЮЧОЇ ВТРАТИ
нашого Незабутнього
БАТЬКА, МУЖА, ДІДУСЯ, БРАТА,
ПОЕТА І ПИСЬМЕННИКА КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

сл. п.

ВАСИЛЯ ҐРЕНДЖІ-ДОНСЬКОГО

буде відправлена

ПАНАХИДА

у суботу, 28 листопада 1981 р., о год. 6:30 веч.
у церкві св. Михаїла в Міннеаполісі, Мінн.

Просимо всіх Друзів, Земляків і Знайомих згадати в цей день Співця наших зелених Карпат у своїх молитвах.

Дочка — ЗІРКА ҐРЕНДЖА-ДОНСЬКА
ДАНИЛЮК з сином МАРКОМ
та Родина в Европі

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 25-го липня 1981 року, по короткій недузі, відійшов у Вічність, на 81-му році життя, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, наш Найдорожчий, Незабутній
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ і ШВАҐЕР

бл. п. о. крилошанин

ЛЮБОМИР СИВЕНЬКИЙ

колишній військовий капелян, довголітній парох на Рідних Землях, а останньо в Летбрідж у Канаді.

Дня 27 липня 1981 р., у парахіяльному храмі св. Володимира в Летбрідж, де о. крил. Любомир Сивенький був довголітнім парохом, заупокійну і прощальну панахиду відправили оо. Б.Лисак, Б.Лозинський і А.Музика. Відтак після прощальної тризни, вечером у парохіяльному храмі, тіло бл. п. о. крил. Любомира Сивенького було перевезено до катедрального храму св. Йосафата в Едмонтоні, де відправлено усі священичі похоронні обряди обома Преосвященними Владиками Кир Н.Саварином і Кир Д.Ґрещуком в асисті 30 духовних Отців. Тіло бл.п. о.крил. Любомира Сивенького похоронено на українському цвинтарі, в Едмонтоні.

Сповнені глибоким смутком і тугою, висловлюємо найщирішу та найсердечнішу подяку дорогим Владикам, Їх Преосвященству, Кир Нілеві Саваринові та Кир Дмитрові Ґрещукові, о. митратові М.Сопулякові, о. крил. Н.Дядьові численному духовенству Едмонтонської Епархії за відправлення св. Літургій, участь у похоронних обрядах та всім тим, хто старався облегшити наше несподіване горе.

Зокрема дякуємо оо. Б.Лисакові, Б.Лозинському, о.крил. В.Мартиникові та п. д-рові Р.Шолдрі, які допомагали нам у часі нашого побуту в Калгарі та Летбрідж. Окремо сердечну подяку складаємо оо. М.Мартинкові, М.Чопієві, о. крил. Н.Дядьові, о. М.Ґуралеві і іншим Отцям за відспівання довгих похоронних відправ і щирі слова співчуття.

Щиро дякуємо п-і Ганні Приймі і її сестрі Галині, які нами заопікувалися в часі нашого побуту в Едмонтоні. Сердечну подяку складаємо парохіям св. Володимира та св.Петра і Павла в Летбрідж і паням із ЛУКЖ, які приготували тризну, вінки і квіти, як також усім парохіянам, що чисельно прибули на похоронні обряди, щоби попрощати на вічність свойого Пароха.

Щиро дякуємо п-ству Шолдрам за квіти, за слова розради та дружню допомогу. Також дякуємо Відділові Консервативної Партії в Летбрідж за квіти.

Сердечно дякуємо католицькій парохії св. Йосафата в Едмонтоні та паням із ЛУКЖ, які приготували тризну після похорону. Також дякуємо всім парохіянам згаданої парохії, які взяли участь у похоронах.

Щиросердечне спасибі членам Л.В.У. за вінок, як рівнож усім членам із ОУН, ЛВУ, УД, УНА, ЛУКЖ, БУК та прапороносцям за почесну стійку при Покійному під час панахиди.

Дякуємо приятелям і знайомим, які чимнебудь старалися нам допомогти. Щиро дякуємо за молитви, квіти та пожертви на св. Літургії та Патріярший Фонд: всім, які не жаліли ні часу, ні труду, щоби взяти участь у похоронних відправах та відпровадити Покійного о. крил. Любомира в далеку дорогу вічности. Хай Всевишній і Милосердний Господь нагородить своїми ласками.

Горем прибиті:

Дружина з донькою і внуками
Сестра Ірина Білоскурська з чоловіком Іваном
Сестра Ярослава Білоскурська з дітьми та внуками
Сестра Володимира Лятишевська з чоловіком Романом і донькою Марусею
Братова Софія з дітьми та внуками
Сестрінка Оксана Ванджура з чоловіком Любомиром і дітьми
Сестрінка Ліда Балабан з чоловіком Тимком і дітьми
Сестрінок Ростислав Білоскурський з дружиною Тересою і дітьми
Шваґер Евген Орищин
Ближча та дальша родина в Канаді, ЗСА та за океаном.

В пам'ять

бл. п. Михайла Крижанівського

Дорогого Краяна Бучаччини складаю 50.00 долярів на будову української католицької церкви в Люрді.

•

ВШановним Дружині і Синам складаю щиро-сердечні співчуття.

Д-р Галина НОСКОВСЬКА-ГІРНЯК

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 2-го квітня 1981 року відійшов від нас у Вічність

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ

бл. п.

ОНУФРЕЙ КЕКІШ

Цією дорогою складаємо щиру подяку всім Рідним, Приятелям та Знайомим за їхні вияви співчуття, за слова розваги, за молитви та за участь у похоронних відправах.

В першу чергу дякуємо Всечеснішим отцям церкви св. Юра в Ню Йорку за похоронні відправи, а саме о. Севастіянові Шевчукові за відправлення Панахиди у похоронному заведенні, о. Лаврентієві Лавринюкові за похоронні відправи та Службу Божу, як також за теплі прощальні слова у церкві та о. Тарасові Прокопові за відпровадження тіла Покійного на цвинтар. Рівночасно, щира подяка п. Іванові Хоминові, дякові церкви св. Юра, який своїм співом в церкві і на цвинтарі звеличав похоронні відправи.

Сердечна подяка членам хору „Думка" за гарний та зворушливий спів під час Панахиди та п. Миколі Ничаєві, який дириґував хором.

Д-рові Остапові Баранові, дякуємо за дбайливу лікарську опіку під час довгої недуги.

Наша щира подяка за гарні квіти, які прислали: Марія і Юрій Бокс; родина Фалат; Христя, Ляля, Орися і Петро Саляк та родина Колісник.

За ласкаві пожертви на святі Літургії за упокій душі Покійного та на добродійні цілі, складаємо нашу щиру подяку всім Жертводавцям.

•

На Служби Божі зложили:

Степан Атаманчук, родина Атаманчук, Ольга і Никола Бальдасано, Анна Бідяк, Іванна Білан, Рома і Юрій Богачевські, Ольга Буздиґан, Катруся і Володимир Воловодюк, родина Вороневичі, Ольга і Роман Гаєцькі, Єлисавета і Іван Ґеба, Дарія і Олесь Ґенза, Марія Дармограй, родина Еліів, Марія Зачка, родина Захарченко, родина Яковів, о. диякон Богдан Карась, Іван Кефор, Марія Кефор, Ольга Кекіш, Евгенія і Йосиф Керляза, родина Кокольських, Тереса і Едмунд Кідель, Василь Кнігиницький, родина Книш, Богдан Когут, Стефан Колісник, Броня і Роман Ковалів, Стефанія і Богдан Крушельницькі, Ольга Кусма, родина Кулинич, родина Кучма, родина Кифор, родина Курочка, Лідія і Леонтій Крушельницькі, родина Куровицькі, Евген Лапчак, Дозя і Андрій Ластовецький, Курінь „Лісових Чортів" — Кодло Беркут, родина Лопатинські, родина Лихолат, Марійська Дружина Непорочного Зачаття, Марія і Павло Наконечні, Стефанія і Василь Наум, Микола Ничай, родина Міхайлевич, Галина і Ярослав Оберишин, родина Остафійчук, Ольга Овсянецька, Ольга і Юрій Пастернак, Роджер Патронич, родина Прет, Стефанія і Михайло Рудик, Ольга і Степан Рудик, Анна і Володимир Сафіян, Христя і Лариса Саляк, родина Шуган, Богданна і Володимир Слиж, Лідія і Адріян Стецик, Ірена і Омелян Стешин, родина Сусь, Юліянна Сусь, Микола Шкамбара, Роман Шкамбара, Віра і д-р Остап Тершаковець, Неоніля і Іван Тершаковець, Марія і Ярослав Томоруґ, родина Тимочко, Степанія і Степан Савчак, Лідія Стасюк, Степанія Стець, Катерина Терлецька, Богданна і Евген Титла, Наталка і Маркіян Титла, Марія Філіпс, Анна Фулмер, д-р Уляна і д-р Іван Фальзарано, Ольга Хома, Евгенія і Теодор Шмига, родина Яковів, Кароль Ярема.

На церкву і школу св. Юра в Ню Йорку:

по 25 дол. — Лідія і Ярослав Черник, Степанія і Степан Савчак;
20 дол. — Оля і Ярослав Городецькі.

На Українські Студії при Колюмбійському Університеті в Ню Йорку:

50 дол. — Віра і д-р Остап Тершаковець;
40 дол. — Порт Оторіті;
по 30 дол. — Мирося і Костик Ваньо, Пелягія Кісіль, Броня і Роман Ковалів;
по 25 дол. — Ірена і Іван Бехтольд, Михайло Головей, Дарія і Олександер Леськів, Лідія і Олесь Пясецькі, Ольга і Микола Савчин, Лідія і Адріян Стецик, Марія і Ярослав Томоруґ;
по 20 дол. — Анна Бідяк, Евгенія і Йосиф Керляза, Марта і Стефан Ковалів, Ірена і Ярослав Куровицькі, родина Харченко, Катруся і Ярослав Червоняк, Надя і Юрій Штогрин;
по 15 дол. — Єлисавета і Іван Ґеба, Стефанія і Данило Косович, Марта і Микола Стецьків;
по 10 дол. — Марія Бокс, Оля і Петро Дорош, Евгенія і Евген Івашків, Олег Мачай, Марія і Павло Наконечний, Олімпія і Володимир Роговські, Ольга і Степан Рудик, Ярослава Стасюк, родина Шайда;
по 5 дол. — Степанія і Василь Наум, Марія і Степан Стецик.

Нехай Господь нагородить Вас усіх своїми ласками, а душі Покійного дасть Вічний Спочинок.

ЕВГЕНІЯ — дружина
БОГДАН — син з дружиною ДАРІЄЮ
БОРИС — син
ПЕЛАГІЯ КІСІЛЬ — сестра
УЛЯ І РОМА — внуки

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в середу, 18-го листопада 1981 року упокоївся в Бозі

наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО І ДІДО

бл. п.

МИКОЛА ЧЕПУРКІВСЬКИЙ

проживши 74 роки, народжений в Києві, Україна.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 20-го листопада 1981 р. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 21-го листопада 1981 року з української православної церкви Пресв. Тройці при 359 Брум вул. в Ню Йорку, на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
донька — ЛЮБА МЕЛЬНИЧЕНКО з чоловіком МАРКОМ і доньми РОКСАНОЮ І РЕНАТОЮ

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 7-го листопада 1981 року, упокоївся в Бозі, в Торонто, Канада, на 82-му році життя,

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, ПРАДІД, БРАТ І ВУЙКО

бл. п.

ІВАН ЯРІШ

уроджений в Тростянці Малім, Зах. Україна.

Горем прибиті:

дружина — ВІРА
син — ІГОР з дружиною СОНЕЮ, дітьми і внуками
прибраний син — ОРЕСТ з дружиною ЛЕСЕЮ і дочками
Сестри в Україні
та ближча і дальша Родина в Канаді, Америці й Україні

У Вашінґтоні...

(Продовження зі стор. 1)

історію створення Української Гельсінкської Групи. Текст його виступу, перекладений на англійську мову, відчитала співробітник Комісії Прав Людини при СКВУ Христина Ісаїв. З численних питань до генерала слід відзначити питання про ставлення населення України до радіовисилань Голосу Америки та Радіо Свобода. Перекладачем ген. Григоренка був Андрій Каркоць з Міннеаполісу.

Виступ другого свідка відбувався без перекладача, бо це був адв. М. Смородський, добре обізнаний з усіма проблемами сучасної України.

А далі головуючий надав слова Н. Строкатій. Її виступ починався такими словами: „Свідчення в одній з поважних комісій Конґресу ЗСА я розглядаю як свідчення перед світом". А далі присутні почули: „Доля України виявилася прелюдією до трагедії Камбоджі, Афганістану, Польщі". Н. Строката подала свою аналізу подій, пов'язаних з виникненням і виарештуванням Української Гельсінкської Групи. Вона вручила Комісії окрему заяву на цю тему. Д-р Строката свідчила про умови в сучасних таборах і тюрмах в СССР. Вона подала Комісії свій коментар про карне законодавство СССР. Основний висновок в цій частині свідчень жінки, яка була політв'язнем в СССР, був такий, що закони СССР дозволяють на застосування прихованих тортур щодо ув'язнених чоловіків і жінок. Д-р Строката говорила про необхідність перегляду Міжнародної дефініції тортур та про відповідальність уряду Совєтського Союзу за застосування їх.

Слухачі — члени Комісії були глибоко вражені тим, що почули від лікаря-свідка. Конґресменка Фенвік зауважила, що в Конґресі вперше почули свідчення про умови в таборах і тюрмах в СССР. Конґресмен Фассел, звертаючись до доповідачки, сказав, що Комісія зробить все можливе для найширшого оприлюднення того, що почуто від українських свідків з СССР. Добре відчитаний А. Каркоцем текст свідчень Н. Строкатої настільки вразив своїм змістом членів Комісії, що вони майже не ставили до неї запитань.

Зате багато питань випало наступному свідкові. В. Малинковичеві. Його свідчення заторкнули дуже важливе питання про радіовисилання в Україну. Члени Комісії звернули увагу на молодий вік цього свідка. Тому до нього було чимало питань про те, як він, вихований совєтською пропаґандою член комсомолу, опинився по боці тих, які заперечують совєтську систему. Вичерпні і відверті відповіді д-ра Малинковича зацікавили і членів Комісії і всіх присутніх. Перекладачем був А. Каркоць.

Після закінчення переслухань ген. Григоренко і Н. Строката дали радіоінтерв'ю для українського відділу Голосу Америки.

Вашінґтон перебрав...

(Продовження зі стор. 1)

свою мирову програму:

* Делеґація ЗСА на конференцію в Женеві, яка почнеться 30-го листопада, дістала доручення запропонувати повне виключення з Европи ракет на середню відстань, які Совєтський Союз уже примістив на терені окупованих ним европейських країн, а ЗСА приготовляють у відповідь на це примістити свої 1983 року на терені своїх союзників і за їхньою згодою;
* Другою пропозицією Президента є розпочати якнайскорше розмови про зменшення стратегічних зброєнь на базі рівности й взаємности
* Зменшити звичайне, неатомове озброєння до відповідного рівня по обидвох боках. Наприклад, Совєтський Союз величезним коштом утримує в Східній Німеччині більші армії, як ті армії західних альянтів, які виконали десант в Нормандії 1944 року;
* Накінець президент Реґен підкреслив, що народи хочуть жити в почутті безпеки й тому державні лідери мусять виелемінувати небезпеку збройного заскочення. І цю потребу слід задоволити відповідними договорами.

Перша реакція Москви на плян президента Реґена була неґативна. ТАСС почав поширювати дальшу дезінформацію про відношення збройних сил Схід-Захід, а урядові совєтські чинники заповіли, що совєтський уряд ширше з'ясує своє становище ще перед виїздом Брежнєва до Західньої Німеччини цієї неділі.

ДОПОВІДЬ М. ДОБРЯНСЬКОГО

Ню Йорк, Н. Й. — В суботу, 21-го листопада ц.р., о год. 6-ій вечора, тут у Пластовому Домі при 144 Друга авеню відбудеться заходами Українського Демократичного Руху доповідь Михайла Добрянського, довголітнього редактора українського відділу Радіо Свобода на тему: „Київська Русь і сучасна проблема української нації".

РЕЧНИК БІЛОГО ДОМУ ЗАЯВИВ, ЩО ПРЕЗИДЕНТ Роналд Реґен знав про справу Ричарда Аллена, дорадника Президента у справах крайової безпеки, ще у вересні ц.р. і про отримані ним від японського кореспондента 1,000 долярів гонорару за інтерв'ю переведене з дружиною Президента Ненсі Реґен. Раніше речник Дейвид Р. Ґерґен інформував кореспондентів, що про справу гонорару президент Реґен довідався недавно, але, як заявив Ґерґен, „ніхто з нас у Білому Домі не був поінформований про це і ми мали враження, що це цілком нова справа". Він також заповів, що до часу закінчення слідства, що його веде Департамент справедливости, Уряд не коментуватиме справи Аллена, щоб дати можливість генеральному прокураторові без жадних втручань перевірити закиди.

ЗВЕРНЕННЯ

УКРАЇНСЬКОЇ СВІТОВОЇ КООПЕРАТИВНОЇ РАДИ

Світовий Конґрес Вільних Українців (СКВУ) — це парлямент всієї української діяспори, координатор всього організованого українського життя, виразник наших спільних національних і державницьких прагнень і стремлінь, інструмент нашої визвольної дії.

СКВУ не може ефективно діяти без фінансових ресурсів, без матеріяльної піддержки спільноти, яку репрезентує.

Історично українська кооперація все була помічною для національних й суспільних потреб та була завжди в першій лінії фронту жертвенности для свого народу.

Українська Світова Кооперативна Рада (УСКР), яка працює в системі СКВУ, звертається до всіх українських кооператив, через крайові централі, включитися в акцію організування фондів для успішної праці Світового Конґресу Вільних Українців.

Маємо надію, що дирекції кооператив знайдуть спосіб і форму включити до тої жертвенної акції також своє членство.

Очікуємо позитивної реакції на наше звернення та прохаємо контактуватись з нами на нижчеподану адресу. Пожертви слід посилати на адресу: World Council of the Ukrainian Credit Unions, 2351 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622, account No22495.

Омелян Плешкевич
голова

Український вчитель...

(Продовження зі стор. 1)

цімі, але звичайний табір праці. На початку 1943 року батькові вдалося звільнити мене і маму. Укривав нас до кінця війни український вчитель в замаскованому стриху його дому. Через 15 місяців одиноким світлом, яке ми оглядали це було те, що часом впадало до нашої криївки через отвір, коли висунули одну цеглину в стіні. Я мав тоді 5 років. Мій батько лишився в таборі, але коли він, будучи замішаним в русі спротиву, старався втекти його замордували німці в червні 1943 року. Нас визволено в червні 1944 року. Майже всю нашу родину вимордувано, залишились тільки мама і я..."

Пізніше молодий Гофманн виїхав з мамою до Перемишля, а відтак до Кракова, де його мама вийшла вдруге заміж за Гофманна, який адоптував майбутнього професора хемії, як власного сина. В 1946 році родина виїхала до Чехо-Словаччини, відтак до Австрії, а пізніше до Німеччини.

Проф. Гофманн далі сказав:

„До числа мов, якими я досі говорив: польської, жидівської, гебрейської і української, прийшла ще німецька мова".

В 1949 році родина Гофманнів виїхала до Америки, де майбутній Нобелівський лавреат закінчив школи з відзначеннями, та став громадянином Америки.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ЖІНОЧА ДРУЖИНА „Ч.СІЧІ" РОЗПОЧАЛА ВІДБИВАНКОВИЙ СЕЗОН

У суботу, 24-го жовтня ц.р., жіноча дружина „Ч.Січі" взяла участь у першому турнірі ҐЕВА, що пройшов у залі Технічного Інституту в Нюарку. В цьому турнірі змагалося десять дружин з трьох стейтів, по п'ять у двох підгрупах, по закінченні яких по дві дружини з обидвох підгруп ввійшли до півфінальних гор, остаточно переможці — до фіналу. „Ч.Січ" виступила у сильній групі, в якій змагалася відома дружина „Філядельфія", що в останньому турнірі за чемпіонат ЗСА зайняла четверте місце, як теж славна дружина „Сентрал Парк" Ню Йорк.

Цим разом „Ч.Січ" закінчила на третьому місці у своїй підгрупі і тому не ввійшла до фінальних гор. З поодинокими клюбами в цьому турнірі наші дівчата здобули такі висліди:

„Ч.Січ" — ВК „Рінґвуд" Н.Й. — 15:9, 7:15
„Ч.Січ" — Філядельфія 1 —7:15, 6:15
„Ч.Січ" — „Тирнерс" Лонґ Айленд — 15:13, 15:10
„Ч.Січ" — „Сентрал Парк" Н.Й. — 5:15, 6:15.

ПОКАЗНИК ТАБЕЛІ ГОР ПЕРШОЇ ПІДГРУПИ

Філядельфія — 8:0 точок
Сентрал Парк — 6:2 "
„Ч.Січ" Нюарк — 3:5 "
Рінґвуд ВК Н.Й. — 2:6 "
Тирнерс Л.Айл. — 1:7 "

Звання першунок турніру здобула дружина з Філядельфії. Склад „Ч.Січі" у цьому турнірі: С.Моравська, П.Котляр, Л.Плячик, Х. Басняк, І.Шеремета, М.Ганич, Й.Парис. Новим тренером і провідником дружини є Павло Гейлі. Цим разом були перешкоджені і не виступали в змаганнях: І. Дармохвал, Л.Тицька, Н. Басняк і Х.Терлецька.

Тренінґи жіночої дружини відбуваються по понеділках і середах вечорами; їх веде згаданий уже досвідчений тренер. Охочі грати дівчата і жінки можуть ще зголошуватися до жіночої відбиванкової ланки. Хлопці можуть ще вписатися до чоловічої дружини, що відбуває свої тренінґи кожної середи вечорами. Провідниками чоловічої дружини „Ч.Січ" є д-р Тарас Гунчак і Нестор Паславський.

(от)

СПОРТ — ВАЖЛИВЕ ВИХОВНЕ ЗНАРЯДДЯ В НАШИХ РУКАХ
УСВТ „Ч.СІЧ" (УЧНІ) — С.К. „ВІСЛА" (УЧНІ) 2:2
УСВТ „Ч.СІЧ" (НОВАКИ) — С.К. „ВІСЛА" (НОВАКИ) 3:1

Продовжуються розгривки за першенства юнацьких дивізій копаного м'яча Шейфер Ліґи Ню Джерзі, в яких між десятками клюбів визначну участь беруть українські юнаки, зорганізовані в дружинах Українського Спортово-Виховного Товариства „Ч.Січ". Обидва звітові змагання відбулися у суботу, 7-го листопада ц.р.

Учнівська дружина ремісувала 2:2, а молодші „Січовики" здобули перемогу вислідом 3:1. Ремісуючі ґолі для учнівської дружин здобув учасник Спортової Школи „Ч.Січі" Богдан Ґбур; переможні ґолі для новацької дружини стрілили теж учасники Спортової Школи Юрій Іванків 2 і Олесь Василак. У складі учнівської дружини „Ч.Січі" виступають: Медюх, М.Рікійо, Т.Бортник, Б.Полянський, Б.Науменко, Л.Луценко, Б.Ґбур, Я.Твардовський, В.Федоренко, Р.Понось, Я.Павлик, М.Кравчук, А.Ворох, О.Ролянд. Склад новацької дружини: Т.Науменко, П.Альтери, С.Презимірський, Б.Боднєвич, А.Боднєвич, Ю.Іванків, О.Василак, Т.Федоренко, Я.Світличний, В.Фарміґа, Г.Сергіїв, А.Ролянд, М. Матияш, І.Васьків.

Велика більшість згаданих юнаків пройшла фаховий вишкіл у Спортовій Школі „Ч.Січі", який вже тут на місці продовжує на відкритих площах і залі, кількакратно в тижні, такі віддані активісти цієї справи, як: д-р Леонід Луценко, Богдан Кравчук і Андрій Ґбур. Ці, як і інші діячі УСВТ „Ч.Січ" вишколюють наше юнацтво не тільки в спортовій техніці, але і на прикладних, дисциплінованих і гордих за своє українське походження американських громадян. Спорт — це ділянка, яка чудово надається до плекання гордости і патріотичного почуття нашого юнацтва, велика частина якого, на жаль, виростає у почутті меншевартости. Будучи активними в наших спортових осередках, особливо в тих, де існують добрі спортово-виховні програми, наше юнацтво майже круглий рік одноразово або більше в тижні відбуває зустрічі з десятками різних клюбів, репрезентуючи українське ім'я, і практично зміцнює свої фізичні й духові сили. Саме цій справі присвячує значно більше уваги цілий ряд етнічних груп, — польська, німецька, жидівська, усі південно-американські національності й інші. У нас, на жаль, чомусь недоцінюють спорт, як повновартісне знаряддя правильного виховання нашого тутешнього юнацтва, і тому ми тратимо велике число нашої молоді, яку не завжди можна втримати при нашій організованій громаді іншими ділянками активного суспільного життя.

УСВТ „Ч.СІЧ" — „ІНТЕРНЕШЕНЕЛ" С.К. 2:3

У чергових за першенство „Мейджор Дивізії", що відбулися в неділю, 8-го листопада ц.р., 1-ша дружина „Ч.Січі" зазнала поразки зі сербсько-хорватським клюбом, що виступає під назвою „Інтернешенел". На початку вели гості 2:0, але швидко вирівняв для „Ч.Січі" Михайло Фарміґа 1:1, який цим ґолем відсвяткував саме свої іменини. В 60-ій хвилині Роман Букачевський здобув ведення 2:1, одначе, в шістьох останніх хвилинах гості не тільки вирівняли вислід, але зуміли теж здобути переможного ґоля. Слабше, як звичайно, і цим разом заграли дефензивні лінії нашої дружини. Управа Т-ва протестувала до ліґових властей виступ у складі „Інтернешенел" змаґуна під підібраним прізвищем. Склад „Ч.Січі" в цій грі: М.Хамуляк, В.Ткач, Ю.Бакун, М.Микуляк, І. Чижович, Б.Бернарський, Р.Ганич, Р.Букачевський, Б.Благий, М.Фарміґа, Т. Торий, М.Лишик, В.Науменко. Провідник А.Охрименко.

(от)

УСО „ТРИЗУБ" — В Е „ЕСКЕБЕРҐ" 5:1

Після серії програних 1-ша дружина УСО „Тризуб," врешті, здобула велику перемогу на виїзді в неділю, 1-го листопада ц.р., з клюбом В Е „Ескеберґ" вислідом 5:1. Першу половину закінчили обидві дружини при стані 1:0 для „Тризуба", що його здобув МекВіліямс. Після перерви чергові три ґолі стрілив Б.Санторо з подач П.Насера. П'ятого і останнього ґоля для „Тризуба" здобув МекАлістер. У передзмагу резерва „Тризуба" закінчила внічию 1:1 з резервою В Е. Ґоля для „Тризуба" стрілив М.Конбой.

Ремісом закінчили теж учні „Тризуба" з учнями клюбу Пен Академі 0:0. Молодші учні (12 років і нижче) „А" зазнали поразки зі своїми однолітками „Олней" 1:3. Єдиного ґоля для „Тризуба" здобув Н.Денкович. Учні „Б" програли високим вислідом 0:6 із клюбом „Торесдейл". Наймолодші „Тризубівці" програли свої змагання з цим же клюбом 0:7.

Л.Костюк

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У „Спортових Вістях" в „Свободі" (четвер, 22-го жовтня, ч. 200) в дописі „Рекорди, здобуті під час плавацьких першостей УСЦАК — 1981" у програмі, де мова про „дівчат 8-10 років, гінців 4x25 довільним стилем..." при кінці його має бути: „закінчили за 1 хв. 40.5 секунди.".

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАГДАЛИНА ХУДЯК, член УНС, Відд. 256, Т-ва св. Івана Хрестителя, Ривергед, Н. Й. Померла 25 травня 1981 р. на 85 р. життя. Нар. у 1895 р. в Зах. Україні. Членом УНС стала в 1923 р. Залишила у смутку дочок Віру, Аґнес, сина Вілліяма і 9 внуків. Похорон відбувся 28 травня 1981 р. на цвинтарі св. Івана в Ривергеді, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
К. Безкоровайний, секр.

ПАРАКСЕВІЯ МРАКА, член УНС, Відд. 259 Т-ва Пречистої Діви Марії в Чикаго, Ілл. Померла 20 червня 1981 р. на 90 р. життя. Нар. у 1891 р. в Зах. Україні. Членом УНС стала у 1934 р. Залишила у смутку дочку Марію. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая у Ді Плейнс, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Ю. Ґуглик, секр.

ІВАН МУРИНЕЦЬ, член УНС, Відд. 127, Т-ва св. Миколая в Баффало, Н. Й. Помер 1 вересня 1981 р. на 65 р. життя. Нар. у 1916 р. на Україні. Членом УНС став у 1953 р. Залишив у смутку дружину Анну дочку (заміж.) Пальчевську. Похорон відбувся 4-го вересня 1981 р. на цвинтарі св. Станислава в Чіктоваґє, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Гаравус, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 22-го ЛИСТОПАДА 1981 р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217-ий Відд., о год. 2-ій по пол., в залі церкви св. Йосафата. На порядку: звіти — фінансовий і хворих, як рівнож справи Союзові, збирання чл. вкладок. Проситься чл. прибути. — К. Шевчук, предс., Т. Кубарич, фін. секр., С. Мартинюк, кас., Катерина Марґолич, С. Васьків і С. Приймак — чл. Управи.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд., о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо чл. взяти численну участь. — В. Марущак, рек. секр.

• РОЗШУКИ •

АННА ВУЙЦІК
розшукує свого дядька
ВАСИЛЬЦЯ АФАНАСІЯ МИТРОФАНОВИЧА,
народженого 1911 або 1912 р., хутір Касяни, Полтавської обл. В час 2-ої світової війни був в німецькім полоні і вивезений не відомо куди. Писати на адресу:
ANNA WOJCIK
Kidolowice 105 (Stara Szkoła)
37-500 Jarosław
Woj. Przemysl, Poland

АНТОНА СТЕПАНЯКА,
син Данила, с. Грищанка,
розшукує дочка
МАРІЯ.
В 45-му р. був у таборі в Австрії. Хто знав би про нього, прошу повідомити на адресу:
JACOB RUDIAK
313 Nele Street
North Port, Fla. 33596
Заграничні часописи просимо передрукувати.